

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפני זרעו

ספר הזוהר בפעקב

דרשה לחזק למוד הזוהר הקדוש
מכ"ק אדמו"ר מהא'מין שליט"א פ'רשת פעקב

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 2

סיון תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

02-995-1300 :פקס / 054-843-6784 :טל

hazohar.com@gmail.com

* מפתחות *

- א. ספרי הזהר הקדוש!!! ז
- ב. הערב רב של הדור הזה ח
- ג. ללמוד וללמוד ולהפיץ יא
- ד. סבת ארץ הגלות יב
- ה. עסק התורה שלא לשמה יג
- ו. תפילין ומזוזות מערבים יג
- ז. הקדוש ר' אהרן מפעלזא יד
- ח. משאית מיריחו מלא עם קלף יד
- ט. בשר מערבים יד
- י. סוחר מתחרט על שלא ידע שצריך הכשר על הקלף טו
- יא. מודעה להציל את הרבים ממכשול טז
- יב. סיבת בכיז של הגאון מקלוזיןבורג זי"ע יח
- יג. הסוחרים אשמים יח
- יד. בענין נאמנות לסוחרים ולסופרים יט
- טו. ללוות מעות לא מאמינים לכל אחד יט
- טז. צדיק אמת רבנו הקדוש והטהור כ"ק מרן האדמו"ר רבנו יואל מסטמ"ר זי"ע אומר, אם הייתי בעל איטליז הייתי רק חושב להאכיל טריפות כ
- יז. הרב לנדא לא סומך על המשגיח שלו כא
- יח. אין נאמנות לסופר כא
- יט. עונש הסוחרים הפותחים על קלף לא כשר כא
- כ. סופר שנקשל והתעלה והתפטר ממשרתו כב
- כא. הדין תורה הגדולה שהיה אצל הבית דין טרטיקאוו בבארא פארק בניו יארק כה
- כב. הרבנים לא מודעים כו
- כג. סוחר עם הכשר כז
- כד. סיבת מניעת הרבנים מלומר ללמוד זוהר כח
- כה. האדם מוכן להפסיד הרבה אך בתנאי שאף אחד לא ירוח כח
- כו. כשאדם יודע להקריב משלו לחברו ומקבל הדין באהבה, רחמים גדולים ויודים לעולם .. כט
- צריך לתת לה' את הדבר הכי הקר - אם אתה רואה רב שאוהבים אותו הבריות, סימן שלא מוכיח אותם במילי דשמנא ל
- כז. האמת הפנימית מתגלה ל
- כח. קול דמי אחד צועקים אלי מן האדמה לא

- כט. השומר אחי אנכי לא
 ל. ההשפעות ההרסניות של המאכלות האסורים לא
 לא. קלי המלחמה שלנו - הזהר הקדוש לב
 לב. עורו והתעוררו לג
 לג. המקרים המחרידים בהלקח מעמנו ששה גדולי ישראל צדיקי עולם בפרק אחד לד
 לד. פח הזהר והקבלה מג
 לה. העוזרים להולכי דרכים לנסע ממקום למקום הם בבחינת הל"ו צדיקים מד
 לו. וישע אש"ל בבאר שבע מה
 לז. מצות הכנסת אורחים, מצלת את האדם ביום רעה מו
 לח. מה חשוב יותר בשמים מז
 לט. איך לקיים הכנסות אורחים בעת היוקר מז
 מ. מנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח מז
 מא. מצות הכנסת אורחים לעניי ארץ ישראל מט
 מב. פמה גדולים וכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה נב
 מג. מלשה רבנו ע"ה מדבר עם הצאן נב

מפתח השאלות

- א. כבוד האדמו"ר מהאלמין שליט"א מחברם של יותר מאלף ספרים בכל שבילי התורה - תפילין, מזוזות, שבת, פשרות, שחיטה, נקור, צניעות, טהרת המשפחה, מקנאות ועוד. ז
 ב. אולי האדמו"ר יכול לגלות לנו למה אתמול היה גשם גדול בתל אביב ובבת ים, ובעוד מקומות שעוד לא היה גשם כזה בקיץ? ז
 ג. מה אומר האדמו"ר על האסון הנורא שקרה עם הצדיק הקדוש הבבא אלקעזר זיע"א? ז
 ד. מתי יבוא משיח ונתפטר מפל הצרות? לב
 לו

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

» הקדמה «

לְשִׁמְחוּ הַשׁוֹמְעִים וְיִרְנְנוּ הַצְּדִיקִים הַשׁוֹמְעִים לְקוֹל הַרְשָׁבִי הַקְּדוֹשׁ וְלוֹמְדִים זוהר תְּמִידִים פְּסוּדִים כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְעִיָּא מְהִימְנָא (זהר חלק ג' דף קנ"ג:), "וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוהר הַרְקִיעַ", אֲלֵינוּ אֵינוֹן דְּקָא מְשִׁתְּדִלִין בְּזוהר דָּא, דְּאֶקְרִי סֵפֶר הַזֹּהַר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח, דְּמִתְּפַנְשִׁין בְּהַ שְׁנִים מְעִיר, וְשִׁבְעַ מִמְּלֻכוּתָא. וְלִזְמַנֵּין אֶחָד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. דְּבַהוֹן יִתְקַיֵּם (שְׁמוֹת א) "כֹּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֻרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ". וְדָא אֻרְהָ דְּסַפְרָא דָּא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא. וְעַן עוֹד תִּקְוִי זֶהר חֲדָשׁ דְּף ע"ב עֲמוּד ד', הַקְּדָמַת הַמוֹצֵיא לְאוּר תִּקְוִי זֶהר מְהִימְנָא, רַבִּינוּ הַרְמִ"ק הֶרֶב מִשָּׁה קוֹרְדוּבִירוּ, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ, י"א).

אֲשֶׁרֵנוּ שֶׁצָּכִינוּ בְּדוֹרְנוּ שֶׁהֵקֵב"ה הַקְּדָמִים לָנוּ רְפוּאָה לְמִפְּנֵי וְשִׁלַּח לָנוּ תִּיבַת נַח שֶׁל הַרְשָׁבִי שֶׁהוּא "הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ" לְהַצִּילֵנוּ מִהַפְּבוּל הַנּוֹרָא!

כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמַּצֵּב שֶׁבּוּ אֲנוּ נִמְצָאִים! וְמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם!!! - מִשָּׁה רַבִּינוּ, אֲלֵיָהוּ הַנְּבִיא, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים לָנוּ, שֶׁרַק בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, כִּי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תִיבַת נַח" וְרַק אֵלּוּ שִׁיִּלְמְדוּ זוהר הַקְּדוֹשׁ יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נַח שֶׁהוּא הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְיִנְצְלוּ מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ, וּבְזֶה תְּלוּי סוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן וְגֵאוּלְתּוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ.

כָּתַב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מְבֹאֵר מִכָּאן שֶׁחֲבוּר הַזֹּהַר הִיָּה עֲתִיד לְהִיּוֹת גְּנוּז וְכוּ' עַד שֶׁיָּבֹא הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתְּוֵינִים. וּבְזִכְרוֹת הַעוֹסְקִים בְּבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה בְּסִפְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שֶׁאָמַר וּבִגְיִנָּה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֶחָדוֹ" וְכוּ', כְּדִי שֶׁבְּזִכְרוֹת זֶה יִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שֶׁלֹּא נִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל מִמַּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצַרְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שֶׁיִּזְכְּנוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְפַּרֵּךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזִּכְּרָה בָּהּ", (עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת מֵאֵמֶר רַאשׁוֹן, שְׁנֵי לֹחֹת הַבְּרִית).

בְּזוהר מְכַנְּסִים נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְאֲנָשֵׁי מַדּוֹת, וְהָאֲחֵרִים נְדָחִים מִמֶּנּוּ

וְהֵאֵי חֲבוּרָא הוּא כְּגוֹנָא דְּתַבַּת נַח דְּאֶתְּכַנְשׁ בָּהּ כֹּל מִין וּמִין, הַכִּי מִתְּפַנְשִׁין בְּהֵאֵי חֲבוּרָא כֹּל נְשָׁמַתֵּין דְּצִדִּיקָא וְאֲנָשֵׁי מַדּוֹת, דְּאֶתְּמַר בְּהוֹן (תְּהֵלִים קיח) "זֶה הַשֶּׁעַר לַה' צִדִּיקִים יָבֹאוּ בּוּ", וְאֶתְּרַנֵּין דְּלֹא צִדִּיקִים, אֶתְּדַחֵן מִתְּמֵן. וְכֵן אֶתְּגַלִּיא הֵאֵי חֲבוּרָא בְּעֵלְמָא, סְגִיאִין מִתְּפַנְשִׁין לְגַבָּה, דְּאֶתְּמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים כט) "כִּי אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה" וְגו', וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה בְּהֵאֵי חֲבוּרָא

א. סֵפֶר הַזֹּהַר הוּא כְּתַבַּת נַח שְׁנִתְּכַנְּסוּ בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר וְשִׁבְעַ מִמְּלֻכוּתָא. וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ כְּזוהר הַרְקִיעַ. אֲלֵינוּ אֵינוֹן דְּקָא מְשִׁתְּדִלִין בְּזוהר דָּא, דְּאֶקְרִי סֵפֶר הַזֹּהַר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח, דְּמִתְּפַנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר, וְשִׁבְעַ מִמְּלֻכוּתָא. וְלִזְמַנֵּין אֶחָד מְעִיר, וְשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. דְּבַהוֹן יִתְקַיֵּם (שְׁמוֹת א) "כֹּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֻרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ". וְדָא אֻרְהָ דְּסַפְרָא דָּא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא).

עמנו היום. ועלהו אתמר (דניאל יב) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד", כאנון פוכביא דיהון קימין לעלם ולעלמי עלמאי, (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד')

ברחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונצל

כתב הרמח"ל הקדוש באגרות: ונמצא שברחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה זהר, אשר בו נכללו כל השמים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לברחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל"...

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח

והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבנר מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעה מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח, עכ"ל.

ובתקוני זהר חדש פתוב: "אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח", (תיקז"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא).

על כן קראנו לספר הזה בשם "זהר בעקב", כי דוקא בדרנו דור עקבתא דמשיחא הנקרא בשמות העקב מכרחים אנו לדבק בלמוד הזהר הקדוש כמו שכתב תלמיד האריז"ל הקדוש הצדיק רבי יעקב צמח זי"ע שדוקא בזמן סוף הגלות שהסטרא אחרא מוציא את נשק החמשים שערי טמאה שלו אין לנו תקנה אלא שנוציא ונגלה את סוד שער החמשים של הקדשה והוא למוד הזהר הקדוש ותורת הסוד. (עין דבריו בהקדמה לעץ חיים) ובזהר פנחס (ריט), מזרז אותנו הרעיא מהימנא ומצוה אותנו ללמוד זהר הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שינגאלנו (זהר פנחס ריט).

ובגדל פח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזפה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל פחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקיים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

ספר הזוהר בעקב

קריין:

כבוד האדמו"ר מהאלמין שליט"א מחברם של יותר מאלף ספרים בכל שביילי התורה - תפילין, מזוזות, שבת, פטרות, שחיטה, נקור, צניעות, טהרת המשפחה, מקנאות ועוד.

הספרים על הזוהר הקדוש ועוד, אפשר ורעיו לקבל בחינם, אצל כבוד האדמו"ר בטלפון: 0548-436784 ואצל המפיצים בכל הארץ, אשר עושים הכל בהתנדבות.

❦ ❧

קריין, שאלה.

אולי האדמו"ר יכול לגלות לנו למה אתמול היה גשם גדול בתל אביב ובבת ים, ובעוד מקומות שיעוד לא היה גשם כזה בקיץ?

תשובת הרב:

ספרי הזוהר הקדושי!!!

זה דבר פשוט הכל בא מכח הרשב"י והזוהר הקדוש. ביום שישי הלכו כמה אברכים לחלק בבת ים ובחולון את הספרים החדשים, "זוהר השבת" לפי סדר הפרשיות חמשה כרכים, ותיקוני זוהר החדש המתורגם בלשון הקודש, וגם יצא דבר גדול מאוד "זוהר חק לישראל היומי" בחמשה כרכים, והרשב"י היה בשמחה גדולה שלא היה לן שמחה גדולה כזאת אף פעם.

מי שקורא בספרים האלו יש לו התעוררות כזאת שלא היתה לו התעוררות כזאת מימיו, ומי שלומד בספרים אלו יזכה להינצל ממלחמת גוג ומגוג, כי נמצא בתיבת נח של הרשב"י, וזה נעשה רק על ידי הזוהר הקדוש.

הספרים האלו מחולקים לפרשיות השבוע ללימוד זקנים עם נערים, כל מאמרי זוהר הקדוש על הלכות שבת, ליקוט מהסיפורים של כל ספר הזוהר הקדוש, מיוחד לילדים ובחורים, ועוד הסיפור הנורא של בעל מגלה עמוקות בהמשכים עם תמונות נפלאות, ועניני שכר ועונש. עוד הוספנו שם שני חלקים על הערב רב מתלמידי בעל שם טוב מה שאומרים נבואות על הערב רב בדור הזה, כל שולחן ערוך הלכות שבת מחבר עם רמ"א, והעתקות מהרבה רבנים המעוררים ללמוד זוהר הקדוש ובפרט בדור הזה, ומלחמה גדולה בענין הלוקסוס של החתונות והשמחות, והתקנות שצריכים לתקן.

הערב רב של הדור הזה

ונספר לכם דוגמא קטנה: אני כבר צועק 45 שנים על ענין הוצאות הגדולות של החתונות, (ובשנת תשמ"ד הרעשתי כאן בא"י בעתונים)

ומצאתי עצה נפלאה לחסוך לכל צד 10 אלפים דולר לליל החתונה, העצה היתה כך:

לעשות החופה ביום שישי אחר הצהריים, ובליל שבת עושים השמחה בבית המדרש, כמו "שלוש זכר", ונותנים דברים קטנים, כי כולם אכלו כבר סעודת שבת, ובכך חסכו כל הוצאות הגדולות, לא צריך תזמורת, אולם, בדחן, תמונות, "כל העולם כולו" ועוד.

והתחלתי את המבצע עם עשירים, עשיר גדול בשם ר' אברהם קופמאן נ"י, ועוד אחד, שעשו ביום שישי החתונה כדי להראות להעולם. היתה לנו בעיה אחת שהרבנים לא עוררו את העולם לזה, כי הם הערב רב הכי הגדולים שבדורינו, הם לא מעונינים לתקן כלום רק כסף וכבוד, ומלכות, לא נפרט בשמם וכל אחד מבין כמה מדובר, ועוד מיני עבודות זרות למיניהם והתחרות של המלכות [ע"ז] הזו הולך, וכל החתונות וכל השמחות מופיעים אפילו על בקבוק ובקבוק מלכות האם יש לך עבודה זרה גדולה מזו שלוקחים לבוש של הקדוש ברוך הוא "ה' מלך גאות לבש" ומלבישים אותו על עצמם להתגדל ולהתקדש לפאר ולרומם את מלכות העבודה זרה שלהם, ומי חושב בכלל שיש מלכות הקב"ה, ואנו אומרים אותו בתפלה בכל יום: "פי ליהוה המלוכה, ומושל בגוים". ובתפילות לראש השנה אנו אומרים: וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבָדוֹ הוּא: הַמְּמַלֵּךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה: וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם: שְׂבָטֵי מְקוֹרָאָךְ עֲלֶיהָ וְהַמְשַׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיזֶךְ לְנֶשֶׁל. כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קְדוֹשׁ. הַמְּלוּכָה וְהַמְּשַׁלָּה, לְחֵי עוֹלָמִים: וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיהו ב): "וְנִשְׁגַּב ה' לְבָדוֹ בַּיּוֹם הַהוּא" וְכָתִיב (עובדיה כא): "וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרַע וְהִיתָה לָהּ הַמְּלוּכָה". (זכריה יד, ט): "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד".

וכל התחרות היום, מי שיש לו מלכותי גדולה ביותר, ואם החפץ חיים זיע"א היה רואה את זה היה אומר שכולם כופרים בעיקר, ומורדים בהקב"ה. וזה דור שוא שיוצאים רח"ל לתרבות רעה, ובוודאי לא רוצים שילמדו זוהר הקדוש, כי אם לומדים רק שתי דקות ביום זוהר הקדוש רואים שיש רק מלכות הקב"ה ורואים את האמת.

ב. כמו שהיה המנהג בירושלים עיה"ק לפני 80 שנה והלאה.

ג. וכבר הבאנו כמה פעמים מהזוה"ק שמביא 172 פעמים להזוהר מן רבני הערב רב שיהיו, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בדור לפני ביאת המשיח יהיו אדמורים גדולים שהם אלו שיעכבו את ביאת המשיח, וכן יש 130 מאמרים מכל תלמידי בעל שם טוב שמזהירים אותנו שניצל מהם. ולפי זה מי יודע אם יבוא יום שאחד מן החסידיות ירצה להתפאר ולעלות על כל המלכיות האלו, ויקרא לעצמו "מלך מלכי המלכים" כמו שהמשוגע קדאפי קרא לעצמו מלך מלכי המלכים רח"ל.

וזאת הסבה שהראשי ישיבות והאדמורי"ם מהסטרא אחרא והערב רב מפחדים ולא אומרים לתלמידיהם ללמוד זוהר הקדוש.

ובזוהר חי פרשת בראשית (ד' ק"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר "דברי חיים" (בהשמטות לפרשת ויקהל) כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים, אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ, עיי"ש עוד'.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם, ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע ואי אפשר להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

וגם אלו הלומדים ש"ס כל ימיהם ולא עוסקים בכל הפרד"ס, אלו הם המעכבים את הגאולה ומביאים כל הצרות על עם ישראל כמו שכתוב בתיקוני זוהר תיקון ל' (ד' ע"ג ע"ב): נתיב תניינא, "ורוח אלהים מרחפת על פני המים" (שם). מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתכחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכוין לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ד. ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעיא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיינן על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיית אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוח בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ.

ורזא דמלה "קול אומר קרא", (ישעיהו מ ו). "קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה", (איוב ה א). והיא אמרת "מה אקרא, כל הבשר חציר" (ישעיהו מ ו). פלא אינון כבעידן דאכלין חציר, וכל חסדו כצייץ השדה" (סו). כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, בההוא זמנא "ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב" (תהלים עח ט). לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי ' מינה, ואשתארת ב' יבשה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו "רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'" (ישעיהו יא ב).

בלשון הקודש:

הנתיב השני, ורוח אלהים מרחפת על פני המים. מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר כך: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השפל לדעת אותה, והיא ביניכם.

וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא, היש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אמרת: "מה אקרא, כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כצייץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן, "ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם", וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא ' ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'.

ובא וראה מה שרפי שמעון בן יוחאי אומר לאליהו הנביא זכור לטוב:

וזה לשון הזוהר הקדוש פרשת פי תצא (דף 99 רפב ע"ב): [ועוד אומר רבי שמעון] ומארי מתניתין, לא אשתמודען ליה לרעיא מהימנא. [וחכמי המשנה אינם מכירים את הרעיא מהימנא בהיותו בגלות אסור בבית הסוהר, ואמר רבי שמעון לאליהו הנביא] אליהו, באומאה עלך בשמא דיהו"ה, ובשמיה מפרש, [אליהו אני משביעך בשם הוי"ה ובשמו המפורש שהוא השם מ"ה שבז"א] גלי ליה לכל רישי מארי מתניתין, [תגלה את הרעיא מהימנא בסוד הגאולה לכל ראשי חכמי המשנה], דישתמודעון ליה, [שיכירו אותו עין בעין, וידעו שהוא מאיר את שכלם ומשפיעים שפע חכמה להבנת התורה], ולא יתחלל

תיר, [ולא יתחלל עוד יותר בגלות] דאתמר ביה, (לגבי עלמא) (ישעיהו נג ה) [שעוד עתה נאמר במלשה] והוא מחלל מפשענו. [פירוש שהוא מחולל בגוים מחמת פשעינו, ומעתה יקל העל מעל צנארו בזכות סודות התורה שחדשנו עתה, ועוד אמר רבי שמעון לאליהו] לית לך צורך למיטל רשו [אין צורך לבקש רשות מהקדוש ברוך הוא] דהא אנא שליחא דמארי עלמא, [כי אני השליח של רבון העולם] ונדענא דאי את עביד דא, [ואני יודע שאם אתה תעשה זה שתפרסם תורת הסוד] דיודי לך קדשא בריך הוא עליה, [שבוודאי יודה ויסכים עליו הקדוש ברוך הוא] ויסתלקון בנך בגיניה, [ויתעלו בניך בשבילו, רצה לומר שיקל על הגלות מעל בני ישראל, וקרא לישראל בנים לאליהו, לפי שהוא ביסוד עם השכינה, והוא פרוב תחתיה, ובבחינת זו ישראל נחשבים לבנים לאליהו, (בדפוס ראשון קרימונא ש"ח, הנסח תחת "ויסתלקון בנך" ויסתלקון מנך שפרושו על ידך יתעלו)] עילא ותתא. [כי על ידי העליה למטה, יתקשרו בשורשם למעלה, כמו שכתב הרשב"י שאי אפשר לזפות ליראת שמים בלי למוד הזהר הקדוש] וממשיך רבי שמעון ואומר לאליהו הנביא זכור לטוב, ולא תתעכב למעבד, [ולא תתעכב מלעשות דבר זה], לא שבוע ולא חדש ולא שנה, אלא מיד. [לא שבוע ולא חודש ולא שנה אלא תעשה אותו מיד, רצה לומר על ידי פעלתך למטה יהיה סעד וסמך קצת להשכינה ולמשה רעיא מהימנא בהיותם בגלות עם בני ישראל, (רמ"ק ומפרשים)].

ללמוד וללמוד ולהפיץ

כל יהודי ויהודי צריך לעסוק בזכוי הרבים של הפצת הזוהר הקדוש, כל אחד יכול לחלק ספרי תיקוני זוהר לבתי מדרשים, לכוללים ועוד.

לקבלת ספרי הזוהר בחינם ליצור קשר: 0548-436784. אפשר לקבל בחינם סט זוהר 70 פרקים לכל בית מדרש או קבוצה שרוצים ללמוד.

הספרים החדשים: "השבת והזוהר" ו"זוהר חק לישראל" ו"תיקוני זוהר" המתורגם בלשון הקודש מחלק לשנה ולארכעים יום לקראת ראש חודש אלול, אפשר לקבל בנקודת של מפעל הזוהר.

ואצל המזכזה הרבים הגדול הרב פנחס ראובן שליט"א רחוב פהנמן 74 בחנות "מלכות דוד", ואצל מפעל הזוהר העולמי בבית שמש, 0548-436784.

גם אפשר לקבל אצל הרב פנחס ראובן ובכל נקודות מפעל הזוהר את הסט החדש של זוהר המתורגם בלשון הקדש עשר פרקים מסובסד במקום ב-500 ש"ח מקבילים רק ב-130 ש"ח, נשאר עוד מספר מצמצם, ישנם אנשים שקונים מאות סטים ב"ה ועושים שעורים בבתי מדרשים, ואם אתה קונה עשר סטים ועושה שעור בבית המדרש שלך, וכל זה עולה לך רק 1300 ש"ח, ואתה זוכה בשבת אחת בלמוד שעה אחת לטריליון שנה תורה! זה מהמופתים הגדולים של הרשב"י שזכה אותנו בדור השפל הזה, ומי שיש לו קצת שכל ירכש לעצמו עשר סטים ועושה שעור בבית מדרשו, ויזכה בכל שבת בשעה אחת תורה, ליותר תורה ממה שלומדים כל אברכי

הכוללים בכל ארץ ישראל בעשר שנים, כל זה אתה יכול להרויח במפעל הפיס של הזוהר הקדוש. ומי שמאמין בשקר ועונש, אי אפשר שלא יקח העצה הטובה הזו.

קריין, שאלה:

מה אומר האדמו"ר על האסון הנורא שקרה עם הצדיק הקדוש הנבא אלעזר זיע"א?

תשובת הרב:

אגיד קצת ממה שאמרתי בדרשה ביום ה' פרשת דברים בבית מדרשינו "בית הרשב"י" בבית שמש "צדיק אבד ואין איש שם על לב" (הביאור בחלק ב') ונדפס בספר "אבל אשמים אנחנו" על אחינו הקדוש שאחז במידת יוסף הצדיק שנסתלק מאתנו. התאספנו כאן להתעורר ולהתבונן בעקבות האסון הנורא שאירע לבית ישראל ולשים על לבנו על מה ה' עשה לנו זאת. ונקדים ביאור קצר על מה שאמר רבנו הקדוש רבי חיים וויטאל זיע"א על רבני הערב רב שבונים בניינים גדולים וכל עניינם הוא רק כסף וכבוד, ואין זוכרים כבוד שמים.

סבת ארץ הגלות

זוה לשון הקדמת מוריניו הרב חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אמן על שער ההקדמות: אמר הצעיר מעיר. הדל באלפי חיים ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא: בהיותי בן שלשים לכח תשש פחי ישבתי משתומם. ומחשבותי תמהים. כי עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לא נושענו. רפואה לא עלתה למחלתנו. אין מזור לבשרנו. ולא עלתה ארוכה למפתנו לחרבן בית מקדשנו. הנחרב זה היום אלה ות"ק וד' שנים (1504) אוי לנו כי פנה היום יום אחד של הקדוש ברוך הוא שהוא אלה שנים וגם נטו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב'. וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארץ קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי. ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' (דף ע"ז). וזה לשונו: תניינא פתיב "ורוח אלהים מרחפת" וגו', מאי "ורוח", אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ונימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עינין אטימי לבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע ביה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא. כגון קרא נא היש עונך וגו' והיא אומרה מה אקרא כל הבשר חציר כלא אינון כבעירה דאכלין חציר, וכל חסדו כפיץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמייהו הוא דעבדי.

ובהוא זמנא מצאתי כתוב (תקוני זכר תקוני ל'): "ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב" (תהלים עח ט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת בי"ת יבישה, וי לון דגרמי ענייתא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב).

פקודא תנינא "ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור" (בראשית א ג), ובגין דא אמר הקדוש ברוך הוא (שיר ב ז) "השבעתני אתכם בנות ירושלים אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ" כו', דאיהו רחימו בלא פרס, ולא על מנת לקבל פרס, ויראה ואהבה על מנת לקבל פרס איהי שפחה, ותחת שלש רגזו ארץ וגו' תחת עבד פי מלוך, ושפחה פי תירש גבירתה (משלי ל לא). עד כאן לשונו.

עסק התורה שלא לשמה

והנה מה שכתב בתחלת דבריו, ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו', עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחפר בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ישיבות, ודגני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב "ונעשה לנו שם". ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה) וזה לשונו על פסוק "אלה תולדות השמים והארץ", שחמשה מונים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) "הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם" בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

תפילין ומזוזות מערבים

למה הרבנים אינם עושים מה שמוטל עליהם, לומר לישראל את האמת, שהתפילין אינם כשרים, או אין הכשר טוב על הקלף, וצריכים לבדוק האם הקלף שכתבו עליו יש הכשר, או שקנו הקלף מסוחרים שקנו אצל ערביים, וכן על הבתים אם יש להם הכשר, וכן על הרצועות. כל האסונות באים רק בגלל תפילין ומזוזות לא כשרים, כך אומר ה"בית יוסף" אשר יצאה בת קול מן השמים שהלכה כמותו ו-200 רבנים חתמו אז שהלכה כמותו והוא אומר כי מי שיש לו מזוזה כשרה לא קורה לו כלום. - מי

לא ראה את המודעות הגדולות שפרסמו העדה החרדית עם תמונות, איך שערביים עושים, ומי לא יודע איך שביריחו ועזה ועוד ישנם מקומות גדולות שיושבים ערביים וערביות [וְנוֹצְרִים וְנוֹצְרִיּוֹת בארץ ומכניסים במזוזות ובפרשיות צלמים קטנים] וכותבים מזוזות ותפילין ומה לא? – מלבד זאת יש סופרים שאינם ראויים לכתוב, ובזמן שכותבים שומעים ורואים כל מיני תועבה רח"ל. 80% סופרים אין להם קבלה או לא קבלו מימיהם קבלה. המזוזות האלו עולים רק סכום קטן, והסופר הרב ברוידי שליט"א סיפר לי איך שיהודים קונים המזוזות האלו מערביים, ומזכים את הרבים [כביכול] ליהודים שאין להם מזוזות.

הקדוש ר' אהרן מבעלזא

מורי ורבותי, היום התגלה לי הסוד מדוע נפטר הצדיק הקדוש מרן האדמו"ר רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל שהיה מלאך ה' צבקות.

אני זוכר עוד מזמן שהייתי בן שנתיים וחצי, בכל חודש נסענו לשבת אחד להאדמו"ר. רק מלראות את הצורה הקדושה כבר קבלו יראת שמים, עד היום הזה כשאני חושב על הצורה הקדושה שלו בא לי פחד נורא מיום הדין הגדול והנורא. כ"א אב הוא יום ההילולא שלו.

בכ"א אב תשס"ד פרשת עקב נדפס בארצות הברית בעתון "דער בלאט" עמוד ד'. יש לי העתקה מהמודעה שהתפרסמה מאוחר יותר בעתון בארץ ישראל:

משיאת מיריחו מלא עם קלף

מי לא יודע מה היה כתוב בעיתונים [ויש לי העתקה מזה], איך שמשיאת גדולה עם קלף באה מהערביים מיריחו, וכשעצרו אותו, באו כל החיילים שפחדו שיש שם שקיות עם פצצות!!!

ואחרי ששאלו לערבי מה יש לו שם? ענה להם קלפים של ספרי תורה תפילין ומזוזות, והערבי פתח להם השקיות הגדולות והראה להם קלף עם שירטוט מוכן לכתובה, וכששאלו אותו למי מוכר את זה, הוציא נייר קטן עם הרבה כתובות מבני ברק וירושלים, לכל כתובת היה טלפון, ואחד ממשמר הגבול תיכף טלפן לכמה חנויות, והטלפון השיב תשמישי קדושה, ויש לנו עוד הרבה מסמכים כאלו, איך שמביאים מירדן למאות אלפים חתיכות קלף, וכמה באים מהמדינה הגדולה סין ואוסטרליה?

בְּשֵׁר מְעַרְבִים

מי לא יודע ש-90% בשר בהמה וחזיר באים מהערביים, ומוכרים ליהודים כשרים שלנו. כל העתונים מלאים בכל יום איך שתפסו האיטליזים, וכן ישנם מודעות על זה בעתונים בכל יום ויום, וידוע שרק 2 אחוז תופסים, ואיך שגילה ערבי בחדש הזה

כשתפסו אותו במשאית גדולה מלא בשר חזיר, וגילה שמוכרם בכל החניות והמסעדות בירושלים עיה"ק, ויש כל הכתובות למשטרה. ורק עכשיו נודע ותפסו שוטרים שקבלו שוחד על כל משאית 5000 ש"ח שעוברת לישראל ומעלימים עין.

סוחר מתחרט על שלא ידע שצריך הכשר על הקלף

בס"ד, יום ראשון לסדר וירא, ט' לחודש מרחשון תשס"ח לפ"ק - פה עיה"ק בית שמש

תובב"א

החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד הרבנים הגאונים ואדמוורי"ם שליט"א, כל אחד בשמו יבורך.

אחר דרישת שלום מעכתה"ר בכל האותות והכבוד, אבוא בזה בבקשת שאלה גדולה שנפלה לידי.

הנה אחר עשרה שנים שאני סופר סת"ם ב"ה, וכתבתי כבר סת"ם למאות אנשים, ויותר. ולפני זמן מה נתוודע לי שהקלפים שכתבתי עליהם, אין עליהם הכשר, ולא זו בלבד, רק שעל קלף מסוים מאותם הקלפים שכתבתי עליהם, יש על זה עדות שנעבד אצל מפעלי גוים בארה"ב בלי שום ישראל עומד על גביו, זאת אומרת שזה ממש פסול מעיקרו, ונכשלתי ל"ע בעון גדול ונורא להכשיל מאות אנשים, שהאמנתי להסופרים וסוחרים ולהחניות בלי שום תעודת הכשר על הקלפים, ובלי חותמת הכשר על כל חתיכת קלף, לכל הפחות כמו שיש על כל שאר תשמישי הקדושה כמו ציצית וכו', ומה זה גרוע מאכילה שצריך הכשר על כל דבר.

וכעת נודע לי, מה שעשרות אלפים אנשים יודעים מזמן, שחלק גדול מהתפילין והמזוזות והס"ת נכתבו על הקלפים שבאים מערבים מיריחו ומעזה, וגם כן שמעתי שישנם יותר מחצי מליון מפעלי הקלף של העכו"ם בכל העולם, ואחד סיפר לי שאחר ששמע ממה שכתבתי ולא האמין עשה חיפוש באתרי האינטרנט (קלף באנגלית: PARCHMENT), וראה בעליל לעיני כל העולם שיש יותר מחצי מליון מפעלי קלף של עכו"ם.

ואינה ה' לְיָדֵי אֲתָמוּל בְּלִילָה בְּמוֹצֵשׁ"ק אַחַר תְּפִלַּת עֲרֵבִית בְּבֵיהֶ"כ"ג, שדיברנו כמה חברים מבעיות של הקלפים בלי הכשר, ואברך אחד סופר סת"ם מספר לנו עובדא שהיה אצלו לפני שבועיים: ערבי אחד ממכיריו, הציע לפניו, שיש לו למכור בזול, כמות של קלפים מוכנים לכתוב עליהם סת"ם, והאברך שאל אותו "מי עיבד אותם?" ענה לו הערבי, שערכים עיבדו אותם, אז ענה לו האברך "שאני לא יכול לקנותם", וכו"ה שהאברך הזה הוא יר"ש שלא מוכר נשמתו בעד כמה פרוטות, וגם הוא יודע ההלכה שצריך להיות נעבד לשמה, ושצריך להיות מעורר בהמות וחיות טהורות וכו' - ולבסוף סיפר האברך, שהערבי אמר לו אחר כמה ימים, שסופרים אחרים קנו מאתו את הקלפים, ה"י - "הדברים מדברים מאליהם, ואבן מקיר תזעק". וגם סופר אחד

סיפר: כשהיה בצרפת ולא היה לו קלף, הלך לחנות של עכו"ם, וקנה קלף טוב מאוד, וכתב על זה מזוזות, ה"י. - ובאמת לא שמעתי מעולם שצריך הכשר על קלף, על אף שהיה כתוב בקול קורא'ים ובעיתונים בארצה"ב ובארץ, אבל אבי הרה"צ רבי אשר יעקב בלום זצ"ל בנו של אא"ז הגה"ק מקאשוי זצוקללה"ה, אסר לנו לקרות בעיתונים, ועל כן אינני יודע מה שכתוב בעיתונים, ובביהמ"ד שהתפללתי לא ראיתי שום קול קורא, רק מה שמלמדי הסת"ם שלי אמרו לי, זה מה שידעתי, ועל כן נכשלתי. - ועל פי שאלת כמה רבנים אמרו לי שהשאלה הזאת היא כבר שאלה ישנה, וכבר כתבו עליו תשובות בשנת תשמ"ד, כשתפסו את סוחר הקלף.... שעשה קלף אצל מפעלי עכו"ם בחו"ל, וכו', [רצו"פ המכתב], טלפנתי להרב אליעזר צבי זירקינד שליט"א, וסיפר לי כל מה שהיה אז, ושהגה"צ דווארקין זצ"ל, פסק לו שמה שכתב לפני שנודע השערורייה לא צריך על פי הלכה להחזיר המעות, כי היה לו עוד חזקת כשרות, אבל מה שכתב לאחר שתפסו אותו צריך להחזיר המעות. וכן סיפר לי סופר ששאל אז לא"א זקיני הגה"ק זצ"ל, ופסק לו גם כן שאחר שנתוודע בעולם שיש רינון על סוחריו הקלף, היה צריך לברר ולחקור עד מקום שידו מגעת, ומאז שנתוודע בוודאי צריך להחזיר המעות.

ושני הגאונים הנ"ל אמרו שזה רק על פי הלכה, אבל לצאת ידי שמים, אמרו שאם כשיחזרו המעות להקונים יקנו בזה הכסף תפילין חדשים כשרים לכתחילה, בוודאי שמצוה גדולה, אבל רק אם יש באפשרותם, ובוודאי אם יש להם בית שמחוייבים למכור הבית, כדי שיהודים כשרים יקנו להם תפילין כשרים, וגם כן פסקו שצריכים לפרסם הענין להקונים שלהם שהיה כאן שאלה גדולה על הקלף. וכן כתב גם תשובה גדולה בשו"ת משנה הלכות מהגה"צ אב"ד אונגוואר שליט"א (חלק י' סי' קפ"ד) להרב אליעזר צבי זירקינד שליט"א, עיי"ש. - ושאלתי לכמה רבנים, ופסקו לי כדי לצאת ידי שמים והבריות שהכשלתי אותם בסת"ם פסולים, לפרסם המכתבים האלו בכל העולם כולו, כדי שכולם ידעו שמה שכתבתי עד עכשיו היה בפסול, ושכל האנשים ידעו שצריכים לקנות להם תפילין ומזוזות חדשים, וכו', והראו לי ג' ספרים שערוריית הקלף, וקונטרס "מרכז שומרי סת"ם העולמי".

וזה נוסח המודעות שכתבתי ופרסמתי באלו העיתונים לעיני כל העולם: (1 "המודיע" ערב סוכות. 2) "המודיע" חוה"מ סוכות. 3) "יתד נאמן" ערב סוכות. 4) "יתד נאמן" ד' לך. 5) "המודיע-באנגלית" אחר סוכות. 6) "דער בלאט" ערב סוכות. 7) "די צייטונג" ערב סוכות. 8) "דער איד" ערב סוכות. 9) "דאס אידישע ליכט" פ' לך. 10) "עונג שבת" פ' לך.

מודעה להציל את הרבים ממוכשול

ב"ה, י"ב תשרי שנת השמיטה תשס"ח לפ"ק

לאור שערוריית הקלף בחודש אלול תשס"ז לפ"ק, (שחלק קטן כטיפה מן הים מהשערורייה נתפרסם ע"י ידידי וידיד כל בית ישראל: רב המקוואות" הגה"צ ר' נחום ראזענבערג

שליט"א, בהאט-ליין שלו 1-212-461-2778) - שיש איזה פאבריקע"ן של קלף, שתפסו אותם שעושים קלף לסת"ם אצל עכו"ם בלי עיבוד לשמה, והם פסולים לגמרי רח"ל. עשיתי שאלת חכם ושאלתי כמה רבנים מובהקים מארץ ישראל ומחור"ל, וכולם פה אחד ענו ואמרו שאני מחויב להחזיר הכסף, או לחזור ולכתוב בחנם על קלף עם הכשר, לכל אלו שכתבתי להם ס"ת/תפילין/מזוזות/ ומגילות, על קלפים האלו.

ובזה אני פונה כאן לכל הקונים שלי בארצינו הקדושה ובחוץ לארץ שכתבתי להם סת"ם, שידעו שהסת"ם האלו יכול להיות שהם פסולים גמורים רח"ל, וימחלו נא לפנות אלי בטלפון ואני אשתדל בל"נ ובעז"ה להחזיר להם את הכסף של אלו הסת"ם, או לחזור ולכתוב להם בחנם על קלף כשר עם הכשר, ובינתיים לא ישתמשו כלל באלו הסת"ם ויגנוזו אותם כמאמר הכתוב אל תשכן באהלך עולה. ובהו יצאתי ידי חובתי ואת נפשי הצלתי.

*

ב"ה, יום א' נח, כ"ה תשרי תשס"ח לפ"ק.

לאור שאלת רבים שקבלתי מאות טלפונים לאחר הפרסום בגליון י"ד תשרי תשס"ח לרגל שערוריית הקלף בחודש אלול תשס"ז לפ"ק, רציתי להוסיף כמה נקודות חשובות:

א. נתוודעתי שעשרות רבנים פוסקי דורינו (מביניהם: בד"ץ עדה החרדית, ובי"ד של הרב וואזנער שליט"א, ועשרות רבנים מארה"ב וכו') פסקו ופירסמו במודעות מיוחדות ונדפסו בעיתונים כבר בחודש טבת תשס"א לפ"ק "שאסור להשתמש בקלף בלי הכשר", ושכל הקונה סת"ם יזהר מאוד לבקש מהסופר שיכתוב אך ורק על קלף עם הכשר, עיי"ש.

ב. רבנים חשובים התקשרו אלי וחיזקו אותי מאוד. ואחד מן הרבנים סיפר לי כשהרבנים והעסקנים עשו אסיפה עם רבנים גדולים פוסקי הדור זצ"ל ולהבחל"ח בא"י ובארצה"ב בשנת תשנ"ד, לתקן תיקונים גדולים בענין סת"ם, וכבר היה להם חתימות מרוב הרבנים. וכשבאו לכ"ק אאזהגה"ק מקאשוי זי"ע, לבקש חתימתו ענה להם "העיקר חסר מן הספר", עס איז אגרויסע זאך וואס איר טוהט און איך בין גרייט צו חתמנ'ן, אבער נאר בתנאי אז עס זאל זיין א הכשר אויף דעם קלף! [דבר גדול מה שאתם עושים, והנני מוכן לחתום, אבל רק בתנאי שיהיה הכשר על הקלף] ובשביל שלא היה אז הכשר על הקלף נתבטל כל הענין.

ג. אחר השערורייה פניתי להמלמד שלימד אותי סת"ם (בשכר) שהדריך אותי לכתוב על קלפים מסויימים בלי הכשר, מפני שהם טובים ונוחים מאוד לכתובה. ופנינו לפוסק גדול על מי מוטל האחריות לשלם על הסת"ם שכתבתי על קלף בלי הכשר, ופסק שעל שנינו ביחד מוטל האחריות לשלם, (ולא זאת בלבד אלא שהסוחרים המוכרים קלף בלי הכשר גם כן צריכין לשלם), והפוסק הנ"ל גם הוציא מארון הספרים שלו והראה לנו 6 קונטרסים ועשרות מודעות בענין "שסופר סת"ם אסור לכתוב על קלף בלי הכשר"

וביניהם קול קורא ישן לפני מאה שנה בחתימת 86 רבנים שאסור לכתוב על קלף בלי הכשר. והמלמד נודעזע מאוד שלא ידע כלל מכל זה, והציע לי שהוא מוכן לעזור לשלם להקונים שלי.

הק' שמואל נתנאל בלום נכד לאא"ז הגה"ק מקאשוי זצוקלה"ה סופר סת"ם פה עיה"ק בית שמש ת"ו (מלפנים בקרית יואל ניו יארק)

סיבת בכיו של הגאון מקלויזנבורג זי"ע

עוד שמעתי: בשנת תשמ"ד כשהיתה השערורייה הגדולה שתפסו סוחר גדול שעשה קלף בלי שישראל עומד ע"ג, ורבנים גדולים עוררו בקונטרסים ושלחו אותם לכל הרבנים, והעבירו את הקונטרס לכ"ק מרן הגה"ק מקלויזנבורג זצוקלה"ה, שהיה כמה שעות אחר ניתוח, והתחיל לבכות, ואמר אני הייתי צריך להפוך כל העולם, אוי וויי מי יודע כמה שנים שישראל קדושים משתמשים בסת"ם פסולים? אבל אין לי כוח, ואני מבקש ממכם שתלכו למפעלים לברר מה הולך שם? [הגבאי הלך למפעלים ומצא שיש בעיות גדולות], ותלכו לכל הרבנים הגדולים בארצינו הקדושה ובחוו"ל שירעישו עולם ומלואו, שיתחילו לעשות קלף עם הכשר!

הגבאי שלו מוה"ר בן דוד נ"ו מספר, שהלכו אז לרבנים הגדולים בחו"ל, ואמרו שזה שייך לרבני א"י, כי הסוחר גר בא"י, והרבנים בא"י אמרו שזה שייך לרבני חו"ל שעושים שם הקלף, וביני לביני עברו עוד 20 שנה עד שהתחילו להתעורר לעשות הכשר על קלף.

הסוחרים אשמים

ומה שכואב לי ביותר, שהנה הרבנים האלו שפסקו לי, פסקו לעוד סופרים, וסיפרו לי שאחר שנודע להסוחרים מי הם הרבנים הפוסקים כך, איימו עליהם שלא יפסקו "שאסור לכתוב על קלף שלהם", ושאלתי להם, למה מאיימים עליהם, ואמרו לי היות ונתגלה שאצל כל מפעלי הגוים אפשר לקבל קלפים כאלו בשבעים וחמש אחוז (75%) יותר בזול, לכן, זה ביזנעס גדול כזה, שישנם כהיום 17 מליון יהודים בכל העולם כן ירבו וכן יוסיפו ככוכבי השמים לרוב, וצריכים כל כך הרבה סחורה, וזה מיליונערסקע ביזנעס לאלו הקונים ישר מן הגוים. - ונזכרתי בסיפור הנורא בהאחים מקראקא, איך שהאכילו את אחבנ"י לערך 30 שנה בבשר נבילה וטרופה, בעירו של בעל מגלה עמוקות זצ"ל, ונתנו הרבה צדקה לכל העיר וכו', והסיפור ידוע, לכן לא אאריך בזה. - וכמו כן הוא בקלף, האמת שיש להם כאן מפעלים קטנים, שנותנים רשות לכל אחד ליכנס, ואומרים בואו ונראה לכם מה שאני עושה, הלא הכל פתוח, ובאמת יש להם מחסנים גדולים באפרת או בתל אביב וכו' מה שמאחסנים הקלפים ישר מן הערבים וכו' כידוע - ויש גם מפעלים כאלה שאינם מרשים ליכנס, בשביל שיראים שיקפחו

אותם פרנסתם כשיראו הסודות שלהם בענין תעשיית הקלף - ובאמת הם יראים שיתפסו אותם במצודתם, וד"ל.

נ"ב. וכן הדבר במפעלי הקלפים המהודרים בברוקלין, אפילו שאומרים שיש להם כל החומרות של עבודת יד וכו'. - והס"מ יושב בראש, ומנהיג את כולנו, כמו שכתב מרן בעל שו"ת חתם סופר זי"ע (שו"ת חת"ס ח"א או"ח סימן ר"ה), המלך זקן וכסיל הידוע בזקנותו, יושב לו על כסא של ג' רגלים, א) חזנים שיוליכו כל תפלות ישראל אל מחוץ למחנה כקדשים פסולין, ב) שוחטים שיאכילו כל הקהלה נבילות וטריפות, ג) סופרי סת"ם שיופסלו כל תפילין ומזוזות על ידם, ודי לו למלך זקן בזה.

בענין נאמנות לסוחרים ולסופרים

עיין באריכות בשו"ת חתם סופר או"ח סימן ו' - זה לשונו שם בתחלת התשובה: "זה לי איזה שבועות היה כאן איש א' מק"ק יערסלב, וכידו ציצית שזורים יפים מאוד, והעיד לי שהמה מנופצים לשמה, ואע"ג שיש לי בתוך ביתי הרבה כפול שמונה ומנופצים לשמה העשוי פה על פי כשרים, מכל מקום לקחתי ממנו להיותם יותר יפים, ואחר כך הראה לי עשרים כשר מעירו, ובאמת מה יושיענו זה, אטו אדיסקי ניקום ונסמוך, ומי יעיד על החתימה, ואי חשוד למכור ולהכשיל, חשוד נמי לזיפא, ועוד אפשר שעל ידי עשרים זה שנתנו לו פעם אחת, ימכור אלף פעמים וכו'. עיי"ש אריכות התשובה שדן בזה, ולבסוף מסיק שם: ובכל זאת אני אומר אולי צדקו דברי הבחור המעיד שמחיתי בהם לקנות ציצית מארחי ופרחי, כי לאו כל אנפי שוין, וידוע דאית בהני גברי מיעוט המצוי מאוד דלא עדיפי מחנוני דשורי", עיי"ש. - מזה אנו רואים שאי אפשר לסמוך על בעלי מפעלי הקלף שאומרים שהם עושים הכל כאן באר"י רק בעובדים יהודים, שבמקום זה שהם עושים פה כמות של כך וכך יריעות, עושים כנגדו בחו"ל (או במחסנים בא"י) ע"י עכו"ם אלף פעמים ככה, שקונים אותם בשבעים וחמש אחוז (75%) יותר בזול, ומוכרים אותם בחזקת מהדרין מן המהדרין.

ללוות מעות לא מאמינים לכל אחד

עיין עוד בספה"ק "באר מים חיים" פרשת חיי שרה וז"ל: מה שאין כן בבני עמנו בדורותינו היום עושים ההיפוך אשר אם יבוא אחד וכידו סכין לשחוט ויאמר כי הוא שוחט ובזקק ומומחה יאמינו בכל שהוא ולא ישאל ויחקור וידרוש עליו כל כך ויאמר מן הסתם כל המצויין אצל שחיטה מומחין הם, וכמו כן אם אחד יביא יין וחלב או דג וכדומה מדברים הנמצאים בהם חשש איסור, או אם יתנו לפניו דברים הצריכים בדיקה מתולעים כמו חומץ וקטניות והדומה להם יאמר מן הסתם יהודי מוחזק בכשרות הוא ואינו חשוד להאכיל דבר שאינו ראוי לאכול. ולא כן יעשה אם יבוא אחד ללוות מאתו מעות או שאר דבר חפץ לא יאמין לו כפשוטו בשום אופן עד אשר ידרוש ויחקור וישאל היטב עליו מי הוא זה ואיזה הוא ואם נאמן הוא או אינו כל כך ויצטרף

כל הספיקות למען לא יתן לו ואם כבר ירצה ליתן יעמיד עליו עדים ויכתוב בספר וחתום ויפחד וירעד עד כלות הזמן אולי לא ישלם לו, והכול כי זה הוא העיקר בעיניו בכל עבודתו שעובד בעולם הזה. ולזה, על זה יתן כל לבו ונפשו ועיניו שלא לבוא לידי מכשול מיראתו ופחדו, מה שאין כן במצוות ה' שלטפל נחשב בעיניו ואם לא יהיה כל כך על צד היותר טוב מה יהיה בזה כיון שלא זה הוא עיקר עבודתו.

צדיק אמת רבנו הקדוש והטהור כ"ק מרן האדמו"ר רבנו יואל מטסטמר זי"ע אומר, אם הייתי בעל איטליז הייתי רק חושב להאכיל טריפות

ובספר "מי יאכילנו בשר", ובספר "אבן מקיר תזעק" מובא מעשה נורא מהגה"ק מסאטמאר בעל דברי יואל זי"ע: סיפור הזה סיפר הגה"צ מקאפיש זצ"ל ברכים, כשלמד בבית המדרש בסאטמאר מסכת כתובות לאנשים זקנים, מעשה שהיה כך היה: בשעתו תפסו את ר' יצחק לעיווי נ"ו שהיה בעל מפעל גדול של בשר ונקניקים בארה"ב, תפסו אותו שהביא בשר טרף מארגנטינא, וזה היה נגד החוק, והכניסו אותו לבית הסוהר, ובקשו \$150.000 להוציא אותו. והשליחים שלו הלכו להגה"ק מסאטמאר זי"ע, וסיפרו לו שמבקרי המדינה תפסו במפעל שלו עכברים, וזה נגד החוק, וצריכים \$150.000 להוציא אותו. - הרב מלאנדסבערג זצ"ל, הלך להגה"ק הנ"ל לשאול אותו שאלה כזאת, האם קצב של בשר, נאמן בלי השגחה? והאם יצחק לעיווי שהוא איש חשוב מאוד, האם הוא נאמן בלי השגחה? שעל הסאלאמי [נקניק] שלו כתוב: "יצחק לעיווי מסאטמאר", האם זה מספיק לסמוך עליו? הרבי ענה לו, אם אני הייתי קצב "מוכר בשר" לא הייתי נאמן רק עם משגיח טוב, כי הייתי מאכיל לכל ישראל רק נבילות וטריפות, ולא בשר כשר! הרב מלאנדסבורג נחרד מאוד ושאל אותו: "איך הרבי אומר דברים כאלו?" הרבי עונה לו! אתה מאמין בחז"ל הקדושים? הלא זה מאמר חז"ל "כשר שבטבחים שותפו של עמלק" (קידושין פב.), ומה אתה רוצה משותף של עמלק שיתן לך בשר כשר? ואם אני שותפו, אני עושה כל מה שהוא רוצה!

הרב לנדא לא סומך על המשגיח שלו

וגם שמעתי מרב אחד מבני ברק תו"ב: משגיח ראשי אצל הרב לנדא זצ"ל רב בני ברק, אחר הרבה שנים עזב ההשגחה, ופתח לו מפעל לעצמו, וביקש לו הכשר על המפעל, וענה לו הרב לנדא זצ"ל: "אם תקח משגיח תמידי, אז אתן לך הכשר", ושאל את הרב לנדא זצ"ל: "הלא אני בעצמי הייתי המשגיח הראשי שלכם כל אותן השנים וסמכתם עלי, ומדוע פתאום נאכד כל הנאמנות שלי?" ענה לו הרב לנדא זצ"ל: "עד עכשיו היית רק משגיח ולא בעל מפעל ולא היה לך שום אינטרסים של "ביזנס", אבל עכשיו שיש לך מפעל בעצמך, כבר אין אתה מהימן, מפני שברגע שאדם יש לו אינטרסים של ביזנס, הוא לא מהימן, אפילו כגובה ארזים גובהו!"

אין נאמנות לסופר

ועכשיו איך יש באמת נאמנות להסופר? אם כל יריעה של קלף שקונה אצל ישראל עולה \$60-80 - והוא יכול לקנות את זה בעד \$17 באתרים אצל הגוים, הלא הוא סכום גדול מאוד כשכותב ס"ת, ועולה לו \$5000 ואצל מפעלי הגוים זה עולה \$1000, האם הסופר נאמן? בפרט שהרבה סופרים אחר שראו המודעות שלי, סיפרו לי, שכתבו הרבה ס"ת ואין להם קבלה כלל, והרבה סופרים אפילו מאותם שיש להם כבר קבלה, צוחקים על כל ענין הכשרות וההשגחה של הקלף, ואמרים לי יכולים לקנות אצל הגוים, הכל אותו הקלף, רק צריך לברר אם הקלף של בהמות טהורות בזה אתה צודק. - ובענין סופרי סת"ם שאינם הגונים, כתב החת"ס (ח"י סימן פ"ג) לאחד הרבנים בני דורו, שהסופרים בזמנם אינם בקיאים בנושא ועל ידי כן מכשילים את הרבים. וישנם מאות יהודים חרדים אשר לא הניחו מעולם תפילין כשרים והרבנים מתעלמים מכך. גם בעל הקסת סופר כותב כגון זה בשם בעל משנת חכמים.

עונש הסופרים הכותבים על קלף לא כשר

ובספר "תפילין ומזוזות כהלכתן" דף 50-51 (יו"ל ע"י משמרת סת"ם תשמ"ח): תוצאותיה של כתיבת סת"ם משתרעות על פני שנים ארוכות ולעתים על פני דורות! אם הסופר כותב כתב כשר, מתווספות לו זכיות בכל עת שמקיימים מצוות עם תשמישי הקדושה שהוא כתב. בהכשלו ח"ו הוא גורם לריבוי עוונות. וכך כותב רבינו משה חגיז בספרו "משנת חכמים" בסימן רכ"ח: "עונש גדול שמור לו ולזרעו אחריו, דכל זמן שאותו ס"ת קיים או אותם תפילין קיימים או אותה מזוזה קיימת, אותם שמברכין בהם מברכים לבטלה ונכשלין על ידו. ואותם הבתים עומדים בלי שמירה וחלילה יבוא המשחית אל בתיהם ח"ו. והסופר שהקל בכתיבתן שלא בקדושה וכוונה ויראה, הוא הגרמא בניזיקין". - גם בספר "מלאכת שמים" (כלל א' סעיף א') מתייחס בחומרא רבה לענין זה: "על ידי חסרון ידיעתם וגם שאינם מומחים במלאכתם, אין שיעור לקלקולם. מבטלים את הקונים תפילין מידם בכל יום משמונה מצוות עשה, גורמים להם לברך ברכה לבטלה ולקרות קריאת שמע בלא תפילין, ומבטלים המעלות הרמות הנקנות על ידי מצות תפילין. דדוקא תפילין כשרים שנכתבו ונעשו ככל אשר נצטוינו בתורתנו הקדושה המה פועלות גדולות כאלה בסגולת חמדתם, לא תפילין פסולין שהם אינם תפילין כלל. מלבד האחריות כלפי מצוות שבין אדם למקום, קיימת לכשרות התפילין והמזוזות גם השלכה למצוות שבין אדם לחבירו והיא: איסור גזל. - הקונה המשלם מכספו תשמישי הקדושה מבקש לקבל תפילין או מזוזות כשרות ללא פקפוק, כאשר הוא מקבל, בלא ידיעתו, תפילין או מזוזות פסולות או מפוקפקות בכשרותן, עובר המוכר על איסורי גזל והונאה החמורים. סופר או מוכר המוציאים מתחת ידם במשך שנים תפילין ומזוזות פסולים אינם יודעים בדרך כלל מי הם האנשים שרכשו מהם. כאשר לא מכירים ואין אפשרות לבקש מחילה, כמעט ונמנעת דרך התשובה ר"ל.

סופר שנכשל והתעלף והתפטר ממשירתו

"עבירות שבין אדם לחבירו, אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חבירו".

עוד שם בספר "תפילין ומזוזות כהלכתן" בעמוד הנ"ל: במטרה להמחיש את דרגת האחריות הגדולה שאליה הגיעו סופרים צדיקים בדורות שעברו, נספר על מקרה שאירע בירושלים במאה הקודמת. - המקרה מסופר על אחד מסופרי הסת"ם הצדיקים שהיו בירושלים שבין החומות בתקופתו של רבי שמואל סלנט זצ"ל. אחד מהאנשים שרכשו אצלו תפילין, מסר את תפיליו לבדיקה כשנתיים לאחר הרכישה והוברר שהתפילין היו פסולות מעיקרן. הקונה שבתפיליו התגלה הפסול הראה לסופר את הפסול ואמר לו: "אלו התפילין שכתבת". - כאשר הסופר הבחין בפסול הוא צנח ארצה מרוב בהלה ואיבד את הכרתו. רק לאחר עמל רב וממושך הצליחו הנוכחים לעורר אותו מעלפונו. כאשר הסופר התעורר מהעלפון הוא פנה לקונה בקול מלא זעזוע וצער ואמר לו:

"ברצוני לומר לך שלשה דברים: ראשית, הנחת במשך שנתיים תפילין פסולות וחסרה לך מצוות תפילין לכן, הנני מעביר לך את הזכות הרוחנית של הנחת תפילין שיש לי מכל אותן שתי השנים. שנית, הנני מחזיר לך עכשיו את המעות מלוא הסכום של התפילין שקנית ממני. שלישית, "אם אירעה תקלה כה חמורה על ידי, משמע שאיני ראוי להיות סופר סת"ם, לכן מעתה והלאה הנני מפסיק לכתוב ספרי תורה תפילין ומזוזות עד עולם". לא היה בכוחה של הדלות ששררה באותן שנים בירושלים, לא הועילו הפצרות כל בני המשפחה והידידים ולא הועילו תחנוניהם של הילדים הרכים המבקשים לחם - אותו סופר נטש לחלוטין את מלאכת כתיבת סת"ם. - ראוי שסיפור זה ודומיו יעמדו לנגד עיניהם של סופרי הסת"ם בימינו. חרדת הקודש ורגש האחריות שליוו את מעשיהם של סופרי הסת"ם בימים עברו, מסוגלים ללמדנו רבות. עכ"ל ספר "תפילין ומזוזות כהלכתן".

וכעת נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי אחר שפרסמתי המודעות, ועשרות קונים טלפנו אלי, ואמרתי להם שאני מוכן ומזומן להחזיר להם המעות. ופלא גדול, שכמה מהקונים אמרו לי שאינם רוצים לקחת המעות בחזרה, ושאלתי אותם למה? הלא כך פסקו לי הרבנים: ענו לי, ראשית הם יודעים שאין לי כסף להחזיר, ועל כן ימשיכו להשתמש באותם הסת"ם שכתבתי להם, על אף שאני אומר להם שזה פסול לפי דעתי ולפי דעת הרה"ג שליט"א. ולכן באתי בזה אל מעלת כהה"ר שליט"א שיכתוב לי בירור על ב' דברים הנוגעים לי בפרטיות, ובכלליות לכל העולם כי כל ישראל ערבים זה לזה. וצריכים לפרסם אותם ברבים שכל הקונה סת"ם ידע מה שצריך לבקש כדי שלא יכשל:

א. שספרי תורה, תפילין, מזוזות, ומגילות, שכתובים על קלף בלי הכשר עם חותמת מהרב המכשיר על כל חתיכת קלף, פסולים וצריכים גניזה, כמו כשסופר כותב בלי קבלה שהסת"ם שלו פסולים.

בספר "תפילין ומזוזות כהלכתן" הנ"ל בעמוד 53: גדולי תורה רבים לאורך הדורות הדגישו מאד את חשיבות כתב הקבלה, ואסרו על סופרים לכתוב ללא רשות בית דין הכלולה בכתב זה. וכך כותב רבינו שמואל אבוהב אב"ד ונציה בספר הזכרונות בזכרון ט': "שלא יהא אדם רשאי לכתוב כתב, כדי לצאת בו אדם ידי חובת ספרים תפילין ומזוזות ומגילות, עד שיטול רשות מבית דין שבדקוהו בתחילה פעמים הרבה, לראות אם הוא בקי בדינים, כי רבים הם, וצריכים הסופרים לכולם. ושואלין ממנו שאלות בענין תיקון והגהת הטעיות שלא יבוא לידי חק תוכות... וכשימצאו אותו בקי בדינים, עונה על הן הן ועל לאו לאו, יבדקוהו במעשה הכתיבה... ואם זה וזה יוכשר והוא אדם כשר והגון לכתבי הקודש ולסמוך על נאמנותו, מכריזין עליו בבתי כנסיות לסופר מהיר בתורת ה'". - "ובין כך ובין כך טוב וישר, כדי שיהיה חרד לדבר ה', שלפעמים בפתע פתאום יבדקו הכתיבה אשר הוא עושה, לראות האם הוא הולך ומתחזק בכל דקדוקיה ותנאיה, גם ישאלוהו על הלכותיה". - "וכל כתבי הקודש שיצאו מתחת איזה סופר שיהיה, קטן או גדול, קודם נטילת רשות מבית דין, הרי הוא מעכשיו נידון כפסול, אף על פי שיהא עשוי ככל תיקוני חז"ל, ואין לו תקנה עולמית אלא להוציאו לגניזה". וכן הבא מעיר לעיר ותפילין ומזוזות בידו למכור, לא יקנה אדם ממנו, עד שיתנו לו רשות מבית דין".

נ"ב. בענין הסת"ם שנכתבו עד עכשיו על קלפים בלי הכשר, ראיתי בספר "שו"ת שבט הלוי" ח"ה סי' ד' "שהעיקר כדעת הפוסקים, דלא מועיל רוב של סת"ם כשרים נגד מיעוט הפסול, אם אינו ניכר למצוא אותו, וכמו שכתב גם כן בתשובת חת"ס", עיי"ש. - ואולי עכשיו נשתנה כל זה, כי אם יכולים בזמנינו לקנות קלף בחצי מיליון של מפעלי וסוחרי קלף של עכו"ם מעורות של כל מיני בהמות וחיות ועופות וכו' שישנם בעולם (ובעוד שנה יהיה כבר כפול שמונה), על כן לא נשאר לנו קלף כשר רק אולי אחד מרבוא מאחוז אחד, וגם על זה צריכין לסייעתא דשמיא מרובים שיהיו כשרין בתכלית.

ב. שהקונים שלוקחים סת"ם הכתובים על קלף שאינו רואה בכתב תעודת ההכשר של הרב המכשיר, עם חותמת על כל חתיכת קלף, הרי הוא מניח מעותיו על קרן הצבי, והסת"ם שלו פסולים, כי כל הסופרים אומרים להקונים שלהם שהקלף טוב וכשר, כך סיפרו עשרות סופרים חברים שלי.

ג. עוד סיפרו לי שהם כתבו כבר שנים ספרי תורה תפילין ומזוזות ואין להם שום קבלה, ונודעזעתי מזה מאוד, איך שמלאכת שמים כל כך בשפל המצב אחרי שישנו כבר משמרת סת"ם, ואף על פי כן ישנם עוד מאות ואולי אלפים סופרים שכותבים בלי קבלה. על כן צריך הקונה שיראה את כתב הקבלה של הסופר (שעדיין בתוקף 1919).

ד. שהקונה יראה את תעודת ההכשר של הרב המכשיר על הקלף, עם חותמת ההכשר על כל חתיכת קלף, ויראה את הקבלה מסוחר הקלף.

ה. ואם קונה הרבה, כמו הרבה תפילין ומזוזות, שידבר עם הסוחר שיש לו הכשר אם הסופר קנה אצלו את הקלף, או יותר טוב שהקונה ספר תורה יקנה לבד הקלף או ישלם להסוחר לבד ולא להסופר, כי יכול להכשל, כמו שסיפרו לי הסופרים, והם צוחקים על הקונים האלו, ומבטיחים להם שעושים הכל על צד היותר טוב. -

ו. הסוחר קלף לסת"ם צריך כתב הכשר, ובכתב הכשר יהיה כתוב: שכל הקלף שהוא מוכר, הוא אך ורק בהכשר זה או זה, ושאינ מוכר שום קלף בלי הכשר, ובכתב יהיה כתוב הכל אשר לכל בדיוק מה שמותר לו למכור, ועל איזה מיני קלף הוא נותן ההכשר, כמו עבודת מכונה, או רק עבודת יד, וכל דבר באיזה הכשר. -

ז. ופעם בשבוע שיכנס מבקר ראשי שיודע ומבין בקלפים, שיבדוק את נאמנותו של הסוחר.

ח. אם כשרות הבדיקה עולה כסף, יש עצות שכל יהודי ישלם לכל קלף עוד \$2 וכו'.

ט. אם תופסים את הסוחר שעבר על התקנות של הרב המכשיר ומכר קלף בלי הכשר, אבד נאמנותו לגמרי, כמו קצב שהאכיל נבילות טריפות לישראל, ועוד חמור מזה כי סת"ם יותר חמור מכשרות, כמבואר בקסת הסופר מפרי מגדים. -

י. עוד צריך להיות תנאי להרבנים נותני הקבלה, שאם יתפסו את הסופר רק פעם אחת שכתב על קלף בלי הכשר יקחו ממנו את הקבלה, ויפרסמו את זה ברבים, שאין לו כתב קבלה.

יא. שיתקנו תקנה שמפעם לפעם יפרסמו ברבים בבתי כנסיות ובעיתונים וכו', רשימה מכל אלו מפעלי וסוחרי הקלף שיש להם תעודת הכשר בתוקף ושמו של הרב המכשיר - ומכלל הן אתה שומע לאו, שכל מפעלי וסוחרי הקלפים שלא נכללו ברשימה הזו, יזהרו מלקנותם, כמו שנוהרין שלא לקנות בשר אצל קצב המוכר בשר בלי הכשר.

יב. וראיתי בספר "שו"ת שבט הלוי" (נשכח ממני באיזה מקום) תקנות גדולות בענין קבלה לסופרי סת"ם.

יג. גם ראיתי בספר "תורת הלוי" בפרק ג', וב"שו"ת שבט הלוי" חלק י' סימן קע"ג וקע"ד בענין השגחה על הקלף.

יד. והיות שיש כבר כפי ששמעתי 10 מפעלי קלף בארצינו הקדושה שיש להם הכשר, יותר קל לתקן הענין שישראל קדושים יקנו סת"ם רק על קלף עם הכשר, כתוב וחתום בחתימת הרב המכשיר, וחותמת על כל חתיכת קלף, ורק שההכשר בכתב ולא בעל פה, כי פתי יאמין לכל דבר, ואם לא רואים את ההכשר בכתב, אין יודעים למי החותמת ולמי הפסולים.

טו. וגם דבר נחוץ לתקן, שכמו שסופרי סת"ם צריכין קבלה, ככה יהיה גם בסוחר סת"ם שיהיה להם משגיח תמידי עם תעודת הכשר, ועל כל דבר שמוכרים יהיה עליו חותמת של המשגיח.

ועכשיו יש לי שאלה בפרטיות לכתה"ר שליט"א: לפי המודעות הנ"ל שפרסמתי, יברר לי כתה"ר, שהסת"ם שכתבתי על אלו הקלפים שתפסו אותם ואבדו חזקתם, שהקונים שלי מחויבים לגנוז אלו הסת"ם ולכתוב להם מחדש על קלף עם הכשר.

נ"ב. אחר ששמעתי שהרבה סופרים קנו קלף מערביים ובאתרים, ולא חשבו בכלל שזה שאלה - דוקר בלבי שאלה גדולה: איך יש נאמנות לסופר שהוא קונה את הקלף מסוחר שיש לו השגחה? הלא הוא יכול לעשות כמו שהקצב ממאנסי עשה, [וכמו שתפסו עוד 7 קצבים כאלו עם השגחתם של הרבנים הגדולים בברוקלין, רק הרבנים שתקו את הענין, אחר שהיה כבר מפורסם בקול מבשר, ואכמ"ל]. ואסיים בברכת הדיוט, שיה"ר שלא נכשל בדבר הלכה, בפרט כשעוסקים בצרכי ציבור באמונה, שיש על זה כבר ברכה מחז"ל "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו". השי"ת ישפיע לכם ממרומים אריכות ימים ושנים טובים שתזכו עוד רבות בשנים להרביץ תורה בישראל, ולנהל עדתכם על מי מנוחות, ותתברכו בבני חיי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא, ובזכות הרמת קרן הסת"ם, נזכה לקבל פני מלך המשיח בב"א.

הק' שמואל נתנאל בלום - סופר סת"ם

בלאמו"ר הרה"צ רבי אשר יעקב זצ"ל בן לכ"ק אא"ז הגה"ק מקאשוי

זצוקללה"ה 02-991-0591

*

הדין תורה הגדולה שהיה אצל הבית דין טרטיקאוו בבארא פארק בניו יארק

הסיפור היה כך: שאחד הזמין ספר תורה אצל סופר חשוב מאוד, ואחר כך ראה בעתונים כי הסופרים קונים קלף מערבים ומגוים וזה עולה רבע מהמחיר, ועל כן נכשלים ומכשילים את הרבים. היהודי הזה מיד הלך ושאל את הסופר על איזה קלף כתבת את הספר תורה, הסופר ענה לו, מה השאלה קלף זה קלף, ממשיך היהודי ושואל איזה הכשר יש על הקלף הזה, הסופר עונה מעולם לא שמעתי על דבר כזה קלף עם הכשר?

הסופר אומר, זה בסדר, היהודי שואל שוב, מאיפה בא הקלף? עונה לו הסופר מסין!!!

היהודי צועק עליו על קלף כזה שילמתי לך הון תועפות?

הלא אסור לעשות ברכה על זה?

ואומר לו איני ממשיך לשלם לך פרוטה אחת יותר [אחר שכבר כתב חצי ספר תורה], הסופר תבע את היהודי לדין תורה בב"ד של טרטיקאוו בבארא פארק,

הסופר טען, היתכן למה לא אמרת לי שאתה רוצה קלף עם הכשר? היהודי טען, איני יודע כלום, אני הזמנתי ספר תורה כשרה, האם מותר לעשות ברכה על קלף מסין? על זה יפסקו הרבנים, הבי"ד פסק שצריך להחזיר לו המעות, כי כל בן אדם שכותב ספר תורה לעילוי נשמת רוצה שיהיה כשר לעשות עליו ברכה, וקלף של גוי אינו כשר, ועל כן פסק הבי"ד שצריך להחזיר לו המעות. הסופר צעק אין לי מעות זה הפרנסה שלי!!! ואכלתי כל המעות, ואין כלום!!!

היהודי טוען, בסדר, אין לך מעות, אל תשלם לי אני צריך רק הפסק של הבי"ד, ואפרסם את הפסק הזה לכל ישראל בכל העולם, ויהיה זה לטובת נשמת אבי מורי יותר מכל כתיבת הספר תורה.

הסופר צועק לא, לא, לא, אני אשלם לאט בכמה שנים, עד שאחזיר לו את כל הסכום, רק שיתנו לי הפסק ואקרע את הפסק.

הרבנים לא מודיעים

איך האדמו"רים והרבנים והראשי ישיבות לא מתביישים שאינם אומרים ומגלים כלום לתלמידים, ולא זוכרים הפסוק שכל יראי שמים בוכים בכל יום כשאומרים תיקון חצות, "איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר", שיושבים ושרים זמירות שעות ארוכות, וכל הבשר והקלפים תפילין ומזוזות באים מאדמת נכר, בו בזמן שהתפילין הם העדות היחידה שהקב"ה אומר "ומי כעמך ישראל גוי אחד פאָרן".

וכמו שכתב הדעת זקנים מבעלי התוספות (דברים פרק כו פסוקים יז-יח): "את ה' האַמְרֵת הַיּוֹם וכו' וְהָאֲמִירָה" - אתמר בפ"ק דברכות, אמר הקב"ה אתם חטבתם אותי חטיבה אחת בעולם שאתם אומרים "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד", ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר "מִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד פְּאָרָן".

דבר אחר, "האֲמִירָה" לשון תמורה וחלוף, כלומר בשביל ה' החלפת כל האלהות ובחרת בהקב"ה וה' האמירך החליף כל האומות שבעולם ובחר בך להיותך לו לעם סגולה ודומה לו "יִתְאַמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲוֵן" שמחליפין דבריהם ואינם עומדים בדבורם. וזהו הפשט שהרבנים מחליפים ומחביאים את דיבורם ולא מגלים את האמת להציל את אחינו בני ישראל, ותפסו אומנות האומות במקום לתפוס אומנות אבותינו הקדושים והטהורים.

דבר אחר, לשון אמיר וענף שהוא לשון גבהות, כדכתיב: "שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גִּרְגָּרִים בְּרֹאשׁ אֲמִיר" וכאן "את ה' האַמְרֵת", הגבהת על כל אלהים וְהָאֲמִירָה, הגביהך על כל האומות וכן "יִתְאַמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲוֵן", שמגביהין עצמן מרוב גסות שבהן, ושמעתי שבתרגום ירושלמי אתה האמרת המלכת שכן בלשון ערבי קורין למלך אמיר.

וזהו מוסר גדול, שבמקום להמליך את הקב"ה ולתת את הכבוד למלך הכבוד, שהכל שלו, שוכחים וכל פעולתם הוא למען כבוד עצמם, כמו שאמרו בזוהר הקדוש "נבנה

לנו מגדל לעשות לנו שם" אלו שבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות גדולים ויפים, ומכניסים ספרי תורה, ואין תוכם כפרם, וכל מעשיהם כדי להתגדל ולעשות להם שם ולהתגאות, והזוה"ק קורא אותם ערב רב, והגאון מווילנא זיע"א מביא את דברי הזוהר הרבה פעמים. והשם יתברך צועק עליהם, "מִי בָקֵשׁ זֹאת מִיְדָכֶם רְמַס חֲצָרִי", והשכינה הקדושה צועקת, תנו לי עשרה אנשים טהורים שאוכלים כשר, ומניחים תפילין כשרים ומזוזות כשרות, ולא מדברים בבית הכנסת. ואני אשכון בתוכם בד' אמות פשוטות.

מי לא יודע מה שעשה הבן איש חי זיע"א: כשסיפרו לו על המכשול הגדול שכל התפילין של 40.000 איש בכל בגדד היו פסולים, [שלא היה מרובע כהלכתו] והבן איש חי יצא בקריאה גדולה שכולם צריכים להחליף את התפילין שלהם!!!

סוחר עם הכשר

כשנכנסתי בבארא פארק ל"בית הסת"ם" לבדוק מזוזות על המחשב, מראה לי הסופר ירא שמים חסיד גור שקוראים לו ר' שמואל טרובע שליט"א, והוא עומד באמצע לבדוק את הריבוע של 36 זוגות בתים שקנה רק היום מארץ ישראל בהכשר של הרב שטרן מבני ברק, והראה לי שמ-36 זוגות תפילין שקנה ובדק את הריבוע היו 7 זוגות פסולים [כ-20%] (לפי פסקו של הגה"צ הרב וואזנער שליט"א), והראה לי בדיוק הכל ומטלפן לסוחר בארץ ישראל ואמר לו, איך אתה שולח לי בתים עם פלאמבעס - חותמות שהכל כשר למהדרין מן המהדרין, ולא הייתי צריך אפילו לבדוק כלל, רק אני מפחד ליתן לקונה דבר שלא בדקתי עד מקום שידי מגעת, ומצאתי 7 זוגות פסולים לפי פסק הרב וואזנער, והתפילין האלו הם בהכשרו של בית דין של הרב וואזנער, וצעק עליו, מה אני כבר לא יכול לסמוך גם על ההכשר של הרב וואזנער?

הסוחר מארץ ישראל אמר לו זה לא יכול להיות, זה שקר, ולא רצה להחליף לו, ענה לו הסוחר השם יתברך שלח לי עכשיו את האדמו"ר מהאלמין, וסיפרתי לו, ובדק איתי ביחד, ורואה הכל ואתה יכול לדבר איתו,

עוד אמר לו הסוחר אני לא מפחד בכלל אם תחזיר לי הכסף או לא, זה לא הבעיה שלי, הבעיה שלי הוא איך שמכשילים את כל העולם כולו עם הכשר של הרב וואזנער בתפילין פסולים, כי כל שאר הסוחרים אינם בודקים כלל, רק יחידים שבודקים, ואף סוחר לא סיפר לי על זה, ואני בביזנעס כמעט עם כל הסוחרים לכן אני צועק עליך!!!

לפני 45 שנים הלכנו בארצות הברית לבדוק את הסוחרים מה שהם מוכרים, וראינו איך סוחר גדול חנות ספרים "ירושלים" [בוויליאמסבורג] מוכר בתים עם הכשר הרבנות בלי פרשיות בפנים. [הסיפור באריכות ואכמ"ל].

ל-90% יהודים היה מהמזוזות הקטנות, ועשינו קול קוראת גדולים, וכתבנו בעיתונות מודעות בעשרות אלפי דולרים, והדפסנו ספרים על תפילין ומזוזות

מיליוני ספרים וקול קורא'ת, ואחר כך נעשה משמרת סת"ם והתחילו לפרסם הדברים הנ"ל.

ואיפה הגענו, אחרי 45 שנים של מלחמות והתעוררות גדולה שעשינו, רוב הקלף הם פסולים שבאים מהערבים, ועד לפני 10 שנים לא היה בכלל קלף עם הכשר, והגה"צ הרב וואזנער והגה"צ רבי משה שטרנבוך הוציאו ספרים שלמים וכותבים שמי שלובש תפילין עם קלף בלי הכשר לא יעשה ברכה, והבד"ץ עדה החרדית כתבו מודעות גדולות ליילעכער בירושלים עיה"ק, ועוד יצאו לערך 30 רבנים במודעות גדולות שמי שלובש תפילין בלי הכשר, לא יצא ידי חובת תפילין, וכן המזוזות, וכל הרבנים והאדמורי"ם והראשי ישיבות לא אומרים לנו כלום על כל זה? וכשמדברים עם הסופר שיכתוב על קלף עם הכשר, עונה שהרב שלו לא אמר לו כלום מזה, ואתה לא תהיה צדיק יותר מהרב שלי!!!

סיבת מניעת הרבנים מלומר ללמוד זוהר

כאן יש לכם התשובה מה שכתב בזוה"ק 172 פעמים נגד הערב רב רבנים, וכן כתבו והזהירו אותנו כל תלמידי בעל שם טוב נגדם, שלפני ביאת המשיח יהיו רוב רבנים ואדמורי"ם מהערב רב, ויהיו כל כך ערב רב רבנים כמו עלי האילן רח"ל. - ובגלל זה הם לא מעוררים ללמוד זוהר הקדוש, כי הם יודעים שברגע שאחד ילמד זוהר הקדוש יראה הדבר הראשון שהרבי שלו הוא ערב רב אמיתי!!! - זהו הסוד הגדול שנתגלה לי כעת. - ולהבין קצת למה הרבנים והאדמורי"ם של הערב רב אינם מגלים לנו האמת, פשוט שמפחדים על דבר אחד מה יאמרו הבריות? וכבר אמר אדמו"ר אחד שאם אני אגיד לחסידים שלי ללמוד זוהר הקדוש יפסיקו לבוא אלי!!! - ומונע את עץ החיים מעם ישראל, כדי שהכבוד שלו לא יפול משאר הרבנים ואדמורי"ם, (ודאי יש כמה בני עליה, ולא עליהם אנו מדברים).

האדם מוכן להפסיד הרבה אך בתנאי שאף אחד לא ירויח,

בואו ונספר לכם דרכי בני אדם: אם יודע האדם שאדם אחר מרויח ואפילו מעט מאוד, משתנה האדם ונהיה אדם אחר לגמרי, ואף יכול לנהוג בתקיפות. וזה אחד מן המבחנים אשר אפשר לבחון בו את האדם אם בן עליה הוא ובעל נפש מרוממת. (וראה בבן איש חי משל על הקנאה).

וכך מסופר מעשה עם מוסר גדול, באחד מבתי הדין החשובים אשר היו לעם ישראל בדורות הקודמים, בא מחלוקת גדולה בענין ממון מועט בין שני קצבים. - הדיין שהיה מגדולי עם ישראל פסק לטובת אחד מן הקצבים, באותו רגע קם הקצב השני אשר הפסיד בדין תורה, עמד וצעק ודיבר קשות על בית הדין ועל הדיינים. הבן של האב בית הדין, אשר לימים אף הוא נהיה לאחד מגדולי ישראל, עמד ושאל את אביו: אבא לפני כשבוע ימים אותו קצב אשר עמד וקילל וגידף בא לכאן בענין

שאלה הלכתית על בהמה אשר שחט ופסקתם שהבהמה נבלה והיה צריך לזרוק אותה והיה לו הפסד ממון גדול מאוד והוא לא אמר מאומה וקיבל את הדין, היום הנזק מהדין תורה הוא לא עשר אחוז מהנזק של הבהמה, והנה הוא עומד ומגדף ומחרף היתכן?! - ענה לו אביו: בני, לפני שבוע לא היה רווח לשני, ואף אחד לא ניצח אותו, אלא הדין תורה היה על הפסד כספי פרטי שלו, אבל היום זה ענין אחר, היום השני ניצח והרוויח, וכאשר החבר מרוויח כואב לו הלב, וזה קשה לו ביותר. - וזה יסוד גדול, האדם מוכן להפסיד סכומים עצומים, אך ורק שהשני לא ינצח וירוויח ממנו, וכאשר חושב שהשני הרוויח וניצח אותו, הוא מסוגל להתדרדר עד שמאבד את כל עולמו, שקם נגד תורתנו הקדושה ולחרף ולגדף צבאות ה'. ההרגשה שמישהו חכם מהאדם, מוצלח מהאדם, זו ההרגשה הקשה ביותר שקשה לאדם להתמודד איתה. - ועל זה אמרו רבותינו חז"ל הקדושים באבות "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם".

כשאדם יודע להקריב משלו לחברו ומקבל הדין באהבה, רחמים גדולים יורדים לעולם

וידועים דברי חז"ל: בשעת חורבן בית המקדש היתה מידת הדין קשה ביותר בעולם וכמעט היתה כליה על כלל עם ישראל, עמד אברהם אבינו לפני הקב"ה ואמר: ריבון העולמים תרחם על בני ישראל ותזכור את עשרת הניסיונות אשר ניסית אותי ועמדתי בהם, דחה אותו הקב"ה. עמד יצחק אבינו לפני הקב"ה ואמר, ריבון העולמים תזכור איך עמדתי בשעת העקדה והייתי מוכן למסור את נפשי על קידוש ה', אף אותו דחה הקב"ה, עמד יעקב אבינו וביקש רחמים על עם ישראל והזכיר את כל אשר עבר אצל לבן וביקש רחמים על כלל עם ישראל, אף אותו דחה הקב"ה. באותה שעה עמדה רחל אימנו לפני הקב"ה ואמרה: ריבון העולם, יעמוד ויזכר לפניך כמה אהבה יעקב אבינו אהבני ועבד שבע שנים עבורי וכאשר ראיתי את אבי רוצה לתת ליעקב את לאה אחותי ואחותי עמדה להתבייש משום שסימנים היו ביני לבין יעקב, מסרתי את נפשי וגיליתי ללאה את הסימנים בכדי שאחותי לא תתבייש ולא השגחתי על כבודי ולא חשבתי מה יפול בחלקי ומסרתי גם הרוחניות שלי [שכידוע להפסיד את יעקב אבינו זה פסידא דלא הדרא ולא ידעה שתשוב להינשא לן], באותה שעה רחמים גדולים ירדו לעולם ואמר הקב"ה: בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומם, "קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה, מאנה להינחם על בניה כי איננו", "כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה כי יש שכר לפעולתך נאם ה' ושבו מארץ אויב ויש תקווה לאחרייך נאום ה' ושבו בנים לגבולם".

כל הכוחות של עם ישראל, אבות העולם הקדושים, לא הצליחו לעורר רחמים מידת הדין היתה מתוחה ביותר, דבר אחד עצר את הדין הקשה ועורר רחמים, מעשה רחל אמנו שידעה להפסיד משלה למען הטוב של אחותה, כשאדם יודע להקריב

משלו לחברו ומקבל הדין באהבה, רחמים גדולים יורדים לעולם ואף מן המצבים והמשברים הגדולים אשר האדם חושב שאין דרך לצאת ולהיפטר מהם, נושע האדם. גם שרה אמנו לא נפקדה בכנים עד אשר הקריבה מעצמה ונתנה לאברהם להתחתן עם הגר ורק אז זכתה לרחמים מן השמים להיפקד ביצחק וכן רחל אימנו, כאשר האדם מקריב לאחר זוכה לרחמים גדולים. וכן ידוע שכאשר אדם שומע עלבוננו ושותק ומקבל באהבה, באותה שעה שערי שמים נפתחים ומשפיעים שפע ברכה וישועה.

צריך לתת לה' את הדבר הכי היקר – אם אתה רואה רב שאוהבים אותו הבריות, סימן שלא מוכיח אותם במילי דשמיא

רואים מכאן, שלמען יהודי צריך מסירות נפש גם ברוחניות כמו שאמר החפץ חיים לחתן שלו, שכתוב בפסוק **וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ... וּבְכָל מְאֹדְךָ** זאת אומרת שצריך לתת לה' את הדבר שהכי יקר, ותלמיד חכם מה שהכי יקר לו זה לימוד התורה שלפעמים צריך לסגור הגמרא ולצאת ולזעוק ולעורר כדי להציל את עם ישראל, וזה נקרא **וּבְכָל מְאֹדְךָ**. - ועוד צריך להתבונן ולהבין את מאמר חז"ל שאם אתה רואה רב שאוהבים אותו הבריות **"סימן שלא מוכיח אותם במילי דשמיא"**, וזוהי הסיבה שלא מוכיחים, כי הרב או האדמו"ר או ראש ישיבה חושב רק על הכבוד שלו שיגדל יותר מכל הרבנים בעולם, וחושש שאם יוכיח ויגיד שאסור לאכול בשר בהמה, או שצריך הכשר על הקלף, [ואולי מקבלים כסף מסוחרי הקלף ובעלי האיטליזים, או מקבלים בחינם בשר לשיבות שלהם, לכן הם משוחדים], יפחית את הכבוד שלו, וישאלו למה כל הרבנים לא אומרים כלום? ויכולים לברוח ולחפש רב אחר שלא מטריח עליהם ומפריע להם בהנאתם. וזה מה שמגלה לנו הזוהר הקדוש ורבי חיים וויטל זיע"א.

האמת הפנימית מתגלה

ובאמת כתוב שלפני הגאולה הקב"ה יוציא מכל אחד מה שיש לו בלב החוצה, כתוב במדרש על הפסוק: **"אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'"**, דרשו חז"ל, אם יושב אדם בסתר ועושה עבירה הקב"ה אומר שהוא יראה אותו ויפרסם אותו בכל העולם אם לא עושה תשובה, ואם צדיק עובד את השי"ת בסתר הקב"ה יראה אותו ויפרסם אותו בעולם כמו אברהם אבינו שאמר לו השי"ת: **"לך לך מארצך... ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה"**. וכמו שבשואה האיזומה רח"ל ראו שיהודים מומרים חזרו בתשובה ונהיו צדיקים ואילו היו כאלה רבנים שהתהפכו ונהיו לכופרים, וכששאלו את החזון איש זיע"א מה האי? אמר מגיע זמן שמה שיש בפנימיות הלב יוצא החוצה. ודרשו חז"ל (שבת), שהתורה היא סם. למיימינים, סם חיים ולמשמאילים, סם המוות, וביארו דכמו הגשם שיורד על הארץ ומצמיח רק את מה שיש שם, אם צמחים טובים למאכל, ואם קוץ ודרדר תצמיח לך, השי"י.

קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה

הנה אנו בחשבון נפש על השבוע החולף, כמה תהפוכות היו בו, כשאדם יתבונן כמה ירידת הדורות יש, פחד ואימה וחרדה גדולה נחרד. - כשקין הרג את הבל, בא הקב"ה ושאל את קין: "אֵי הֶבֶל אָחִיךָ" קין ענה להקב"ה: "הַשֹּׁמֵר אָחִי אֲנִכִי". זו טענה אשר צריך כל אחד לחדד בנפשו, "אֵי הֶבֶל אָחִיךָ". "קול דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה". - האדם נקרא "אדם" כי יכול לעלוץ למדרגה של "אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן" ויכול ח"ו לרדת להיות איש האדמה, על זה אומר השי"ת "קול דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה" - מזה שנהיתה איש האדמה, כל הבריאה ירדה אתך, לכן קרה מקרה נורא שנשפך דמי אחיך. כי כל מה שקורה בעולם, יש לנו חלק במה שקרה ואם קרה רע, גם לנו יש חלק בו, אם היינו נוהגים בטוב, היינו מונעים את הרע לבא לעולם, וכמו שאמר קדוש ישראל הצדיק רבי ישראל סלנטר זי"ע דאם יהודי מתחזק בלמוד התורה כאן אזי בפריז יהודי נמנע מחילול שבת, שכל נשמות ישראל קשורים זה בזה.

השומר אחי אנוכי

"אֵי הֶבֶל אָחִיךָ", כל מה שקרה לאחיך, גם לך יש חלק במה שקרה לו, ותשובת קין, "הַשֹּׁמֵר אָחִי אֲנִכִי", - זוהי התשובה של הרוצחים רח"ל, ואומרים: "השומר אחי", שאחי ישמור. ואילו על עצמו זוכר רק "אנוכי" אנוכיותו, תאוותיו. אפשר גם לפרשו "הַשֹּׁמֵר אָחִי אֲנִכִי", שאחי שומר על: "אֲנִכִי ה' אֱלֹהֶיךָ" ואילו הוא (קין בעצמו) כופר בעיקר שאומר "לית דין ולית דיין" שכך אמר קין כי כל העובר עבירה קודם נכנסת בו רוח שטות, שחושב שלא רואים אותו ולא יצטרך ליתן דין וחשבון על מעשיו. "קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה", צועקים עוד לפני שקורא מקרה, תתקנו את מעשיכם תשפרו מידותיכם.

ההשפעות ההרסניות של המאכלות האסורים

וידוע דברי הצדיקים בשם האר"י שעיקר החטאים הם מן המאכלים כי טבע המאכל נכנס באוכל ורח"ל נכנס נפש רשע ומחטיאו, ואוי לנו שכך עלתה בימינו, כי מי יודע מה נכנס לפיו, וידוע מה שאמר מחותני להבחל"ח כ"ק מרן אדמו"ר מקלויזנבורג זיע"א, שכל אחד שגר בארצות הברית יש לו חזיר בבטן, רק החילוק אם החזיר גדול או קטן, ומה נאמר ומה נדבר אם בארץ ישראל מוכרים לנו בשר חזיר מהערבים, ויש עליו הכשר עם חותמת מאיזה סוג שאתה רק רוצה, רק תזמין ואתן לך הכשר על החזיר מאיזה רב שאתה רוצה, וזה שאמר הצה"ק הרב משה יהושע לנדא שליט"א, שאתה יכול לקבל בשר מערבים עם הכשר שלי, ואני לא לוקח שום אחריות, רק מי שקונה מחנות שלי עם משגיח תמידי צמוד, ואין לבעל החנות המפתח שלא יכול להיכנס לחנות בלילה, ולהביא סחורה מעזה, ומיריחו. וראינו להיכן הגיע בעל איטליז בשפלותו שקיים מאמר חז"ל כפשוטו "טוב שבטבחים שותפו של עמלק" (משנה קידושין

דף פ"ט, ונעשה אכזר כעמלק על ילד טהור, רח"ל, וכנראה שהאכיל טריפות וחזירים, כמו שאחר כך כל הקהילה זרקה את הבשר לפח והגעילו את הכלים, ומאז לא נוגעים יותר בבשר בהמה. והיה ראוי לגזור תענית על מעשה אכזרי שנעשה כפילגש בגבעה, אך ידוע מאמר חז"ל שהקפיד על ישראל, כי שם הקפידו על כבוד בשר ודם ואילו על כבוד השי"ת לא הקפידו, וכן כאן, כבוד השי"ת זועק, שכינתא בגלותא ואין איש שם לב, הרי בלמוד זוה"ק מקיימים את השכינה הקדושה מהעפר, ולכן החי יתן אל לבו שיהיה אכפת לו כבוד שמים.

כן אני יכול להעיד על עצמי, שאני אשם על הריגתו של הצדיק הקדוש הזה, במה שלא עוררתי מספיק על לימוד הזוהר הקדוש, כי ממנו יתד וממנו פנה לכל דבר שבקדושה, ולא יתכן יראת שמים מבלעדי לימוד זוהר הקדוש, וגם על יסוד קדושת שמירת העיניים, שהצדיק היה יחיד בדורו בדבר הזה, והאמת שהדפסתי לפני 10-15 שנים ספרים על זה, ובתוכם ספר שכר ועונש, המדבר הרבה מתכלית האדם, ומה יהיה בסופו לפני בית דין של מעלה, והייתי באמת צריך להדפיס מאות אלפי ספרים, כדי להציל את עם ישראל מרדת שחת, ואמנם שנכנסתי להרבה חובות על זה, אך כשהעירייה בוערת צריך להשליך הכל מנגד ולמסור הנפש, כי כך אמר סבא קדישא מרן החפץ חיים זיע"א, בזמנו כשהתחילו הקומוניזם וקודמיהם, שמצוה היה עלינו לצאת בחרב וחנית נגדם כמו שיצאו החשמונאים בזמן המתיוונים, והצטער ובכה אותו צדיק על שלא עשו ככה.

כלי המלחמה שלנו – הזוהר הקדוש

אך בואו נתעורר, אמנם חלשים אנחנו לחרב וחנית גשמי, אך בלימוד הזוהר הקדוש אנו יכולים, וזה חרב וחנית רוחני, כמו שאמר דוד המלך ע"ה: "יִעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבֹּתָם, וְרִמּוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחָרֵב פִּיפְיֹת בְּיָדָם".

והצדיק הקדוש הבבא אלעזר זי"ע [שלא אכל כשלושים שנה בשר בהמה] הכריז וציוה שכל יהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ויום, וקול דמי אחיך צועקים לאחרי המעשה. חושו והתעוררו למען השכינה הקדושה שבוכה בגלות ולמען עם ישראל וכל אחד ילמד זוהר הקדוש שבכוחו להגן ולהציל ולהושיע גם בניסים מעל הטבע כמו שכתב הצדיק הקדוש המקובל רבי משה זכותא זי"ע וכל מי דאשתדל לקרוא את הזוהר הקדוש אפילו בקריאה לבד ובגמגום, הרי הוא כהוגה ומפרש את השם, שיש כוח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה, ויגן עליו בעולם הזה ובעולם הבא [הגהות הרמ"ז (הצה"ק רבי משה זכותא זיע"א) דף קע"ח ע"ב].

בואו ונקיים את צוואת הצדיק הבבא אלעזר זיע"א, שהכריז בל"ג בעומר שנה זו: שכל יהודי באשר הוא שם ילמד זוה"ק דף ליום. - ומצווה לקיים רצון הצדיקים, ולאחוז בדרכיהם.

ובשעת ניחום אבלים צוה לי האדמו"ר הצה"ק רבי דוד חי אביחצירא שליט"א שאכריז לכל הקהל הקדוש הנמצאים שם ושיאמרו גם לשאינם נמצאים שם בענין מעלת חיוב למוד הזוה"ק, [ואמרתי בדרשה בשם האדמו"ר הצדיק המלוב"ן רבי דוד אביחצירא דברים חוצבי להבות אש על התעוררות למוד הזוהר הקדוש, ואמרתי בשמו הקדוש שכל אחד ואחד מחויב ללמוד זוהר הקדוש, ושיפרסמו בשמו, וגם סיפרתי איך שהצדיק הבבא אלעזר זיע"א צוה והכריז בל"ג בעומר האחרון שכל יהודי ילמד זוהר הקדוש, ובגלל שלא שמענו בקולו הקדוש, אבדנו את נשמת משיח בן יוסף].

התורה הקדושה אומרת: "וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמְעֵנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת" (מקץ מ"ב, כ"א - וידוי האחים על צרת יוסף הצדיק), ואלו שמענו בקולו הקדוש לא קראתנו הצרה הזאת, ועתה כולנו חייבים כל איש ישראל מקטן ועד גדול באשר הוא שם ללמוד זוהר הקדוש בכל יום ובכך נקיים רצון ה' יתברך החפץ לגאלינו כמאמר הרעיא מהימנא: בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ויקיים בנו מקרא שכתוב "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר", בב"א.

הנה החורבן אשר קרה הוא מן החורבנות הקשים ביותר אשר היו לעם ישראל מהיותו עם, כל התפילות של אחינו בני ישראל מתפללים שלא יהרג משיח בן יוסף, אם הבבא סאלי זיע"א למד כל כך הרבה זוהר הקדוש, שהוא היה צדיק קדוש כזה, למה לא למדנו ממנו? - למה לא נהגנו כמותו? - למה קרה כל זה? - למה לא נתנו לנו זמן להתפלל לביטול הגזירה? - הכל אנחנו אחראים, האדמורי"ם והרבנים שאומרים וצועקים בהספד שעם ישראל צריך לחזור בתשובה. - זה לא נכון, זה שקר שאנחנו אומרים וכוכים, שבגלל הצניעות ובדברים שבן אדם לחבירו קרה כל זה, זה שקר גדול, אנחנו האדמורי"ם והרבנים וראשי ישיבות אנחנו אשמים על הגזירות הנוראות שקורא לעם ישראל.

עם ישראל צדיקים קדושים וטהורים, הם עושים בדיוק מה שהרבנים אומרים להם, נכון שיש לנו היום ב"ה לערך 70 גדולי ישראל שצועקים ללמוד זוהר הקדוש, וב"ה יש כבר מאות אלפים יהודים שלומדים זוהר הקדוש, אם היו לומדים כולם לכל הפחות שעה אחת זוהר הקדוש, לא היה קורא כל האסון הגדול הזה שיהרגו את משיח בן יוסף, ולא היו הולכים מן העולם כל הצדיקים הגדולים שנפטרו בחודש אחד.

עורו והתעוררו

לאחר שב"ה כבר הרבה זמן לא שמענו על פטירת גדול בישראל, והנה בפתע פתאום כמעט מידי כמה ימים שמענו לצערנו האיום והנורא, את הניגון העצוב ברחובות קריה: "וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'".

המקרים המוחרידים בהילקח מעמנו ששה גדולי ישראל צדיקי עולם בפרק אחד:

הגאון הגדול מורנו רבי יצחק דוב קופלמאן זצוקללה"ה

הגאון הגדול מורנו רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוקללה"ה

הגאון הגדול מורנו רבי חיים שטיין זצוקללה"ה

הגאון הגדול מורנו רבי יעקב חיים סרנא זצוקללה"ה

כ"ק מרן אדמו"ר רבי מרדכי דוד מספינקא זצוקללה"ה

והאחרונים הכבירו המקרים המזעזים כל לב ונפש:

הקדוש לייביש קלעצקי הי"ד

הקדוש כ"ק מרן אדמו"ר רבי אלעזר אבוהצירה זצוקללה"ה הי"ד

אין ספק שמקרים אלו באו לזעזע אותנו, שהאש בוערת עד לב השמים, וצריך להתעורר לחזור בתשובה שלימה ולשוב אל אבינו שבשמים, כי בידינו הדבר להציל את כולם. ואם לא נתעורר מיד, מי יודע מה עוד מחכה לנו.

נתחזק נא כולנו יחד כאיש אחד בלב אחד ונחזור בתשובה שלימה ונבקש מלפני אבינו אב הרחמן, על עמו, שיחוס וירחם עלינו, ועל שארית פליטתנו, ויוסר חרון האף הנורא מעלינו.

ובוודאי השי"ת רוצה שנחזור בתשובה. נקבל על עצמנו לעשות תשובה כל אחד במה שהוא צריך, ולהתחזק כל אחד במה שהוא צריך, ונתפלל אל ה' יתברך שיחוס וירחם עמו ויצילנו ממקרים כאלו.

ורק לאחרונה הגיע מכתב מקופת העיר של בני ברק מעשה נורא מעגונה שבעלה היה תלמיד חכם ומגיד שיעור גדול ואהוב על תלמידיו, ועבד להוציא חידושי תורה גדולים, ורח"ל התדרדר לדיוטא התחתונה עד שאכל ביום כיפור וכפר בעיקר רח"ל, וגנב וזיף מלא כספים וברח לחו"ל והשאיר את אשתו עם ששה ילדים עגונה ומסכנה ובעלי חובות רוצים לקחת להם את הבית ולזרוק אותם לרחוב, ועוד נשאר מליוני שקלים חובות, אוי לנו שכך עלה בימינו, למה זה קרה?

מי אשם בזה? אנחנו האדמו"רים והרבנים והראשי ישיבות שלא מגלים את האמת לעם ישראל, ומה יעשה הבן שלא יחטא, ומנין יקחו יראת שמים, וכך מתדרדרים עשרות אלפי ילדים, וכבר פסקו על זה הגה"צ הרב אלישיב והגה"צ רבי חיים קנייבסקי והגאון הגדול הרב שפרן שליט"א ועוד, שמחויבים תיכף ללכת למשטרה, שאם לא, הם יקלקלו יותר ויותר ילדים, ומעשה בתלמוד תורה, שהילדים מכיתה ח' התעסקו עם אחד הילדים מכיתה ד', וכשפנו למנהל שיתקן ויפעל ויזרז את

המלמדים, במקום שיעשנו סיגריות בהפסקה שמזיק, שיועילו ויפקחו עיניהם, אמר המנהל שיעבירו את הילד המסכן לת"ת אחר, אוי לנו שאלו המנהלים שכל מה שחושבים הוא שיהיה להם שם מפורסם, כדי שירוויחו כסף וכבוד מה שיותר, ובמקום לחנך לטהרה ולדאוג לקדושה, שוחים בגאון ותאון, השם ירחם, ובאמת לא פלא, כי לא ראו מאורות התורה הוא למוד הזוהר הקדוש, ומנין יהיה להם יראת שמים, ומהיכן יהיה להם כח להתגבר ולגרש את היצר הצר הצורר, וחובה על כל הרבנים לצוות לתלמידיהם ולשומעי לקחם, שילמדו זוהר הקדוש הם ובני ביתם דבר יום ביומו, כי רק כך יזכו ליראת שמים טהורה, ובזה ניצל מכל הפגעים והצרות ואסונות שמגיעים כל יום מחדש בדואר רח"ל שאי אפשר כבר לסבול הצער ולהרגיש, לכל מי שיש לו לב יהודי, והצדיק הקדוש נושא על שכמו את כל צער היהודים כמו שאמר הצדיק הקדוש הבבא אלעזר זיע"א שבוע לפני פטירתו: "אני לא יכול לסבול את כל הצער ויסורים שיש לעם ישראל". כי הצדיק יודע ומרגיש באמת מה שקורה, ורק בעוונותינו הפסדנו את הצדיק הגדול שהיה מלבין עונותיהם של ישראל כמו שאמרו חז"ל "קשה סילוקם של צדיקים כחורבן בית אלוקינו", ופלא שנרמז שמו של הצדיק בפרשת מסעי (ל"ג פסוק כ"א) "וַיֵּסְעוּ מִלְבְּנֵה וַיַּחֲנוּ בְרֶסֶה", בגימטריה אלעזר אבוחצירא, פירושו: שהיה לנו צדיק כמו בית המקדש שנקרא לבנון, שמלבין עונותיהם של ישראל ונסע מאתנו "ויחנו ברסה", כמו שכתב המאור ושמש שרומז על שלמות העשר ספירות שכל אחד שם הוי"ה גימטרי 26 כפול 10 = 260 זהו ר"ס והכוונה שהצדיק עלה ונתעלה והושלם בעשר ספירות, וה' רומזת על מדת המלכות, שבא מיכאל מקריב את הצדיקים קרבן לפני ה'.

ומסופר שהצדיק הקדוש הבבא מאיר זי"ע נתגלה אליו בחלום לקבל פניו כשבוע לפני פטירתו, ואכמ"ל.

וכידוע שעתה בסוף הגלות הסטרא אחרא מוציא את כל חרב וחנית שלו כמו שאמרו שיגיעו לשער החמישים, על כן מוטל עלינו להוציא את כל החרב והחנית של הקדושה ולפרסם את שער החמישים של הקדושה שהוא הזוהר הקדוש, כמו שכתב הצדיק הקדוש מתלמידי האריז"ל רבי יעקב צמח זיע"א שמצוה עלינו ללמוד וללמד את כל ישראל מגדולם ועד קטנם את התורה הזאת שהיא חרב וחנית לתעלולי היצר, ורק לימוד הזוהר הקדוש זה מה שיציל אותנו בזמן הזה, והביא שם את דברי האר"י הקדוש זיע"א שבזמן הזה הנסתרות נעשו נגלות, ומצוה ללמוד ולפרסם, עיין דבריו שהובאו בהקדמה לספר עץ חיים.

מאוד כאב לבי לשמוע הבשורה המעציבה על האסון הגדול שקרה לעם ישראל ולכל בית ישראל בפטירת הצה"ק המלובן בעל החסד, נטע שעשועים, גן ההדסים, ערוגת הבושם, רבי אלעזר זצ"ל. ובאמת הצדיק הקדוש הזה בודאי יכל להפטר ולהנצל מגזרה זו, אך כמעשה רבי עקיבא בן יוסף ורבי אלעזר בן שמוע, שיכלו

לפטור עצמם, אך ידעו שאם כן מי יודע מה יקרה לעם ישראל, על כן קבלו באהבה דין שמים וכן הצדיק הקדוש הזה קבל באהבה לכפר על בני ישראל.

והנה עוד סימנא מילתא מן שמיא שהיה צדיק גמור, ממה שנסתלק בערב שבת קודש, ומן השמים קא זכו לו שנפטור ונקבר בערב שבת סמוך לכניסת השבת, כי ראוי הוא לאותו איצטלא, כידוע שהנקבר סמוך לכניסת השבת¹ פטור מחיבוט² הקבר, שהיא אחת מהיסורים הגדולים, וזה היה הטעם שצדיקים הרבה לא רצו להתגלגל עוד הפעם בעולם הזה, כדי שלא יטעמו עוד הפעם טעם חיבוט הקבר, כמבואר בראשית חכמה (ועיין עוד ב"מעבר יבק" שם). אבל מי שנסתלק בערב שב"ק, נפטור מחיבוט הקבר, כמו שאמרו חז"ל הדר בא"י ומת בע"ש, אינו רואה דין הקבר, ומה יעשה וינצל מדין הקבר, יהיה אוהב צדקות, ואוהב תוכחות וגמ"ח, ומכניס אורחים תוך ביתו, ומתפלל תפלתו בכוונה, אפילו מת בחוץ לארץ, אינו רואה דין חיבוט הקבר.

והנה לדברי הראשית חכמה דהמת בערב שבת נפטור מחיבוט הקבר, וכמו כן מי שהיה עוסק בגמילות חסדים ובהכנסת אורחים, אם כן הרי אצל הצדיק הנ"ל מצינו כל המעלות האלה, שהיה בעל חסד באופן מופלג בהסתור וגם קיים מצות הכנסת

ה. ובספר יסוד התשובה פ"ד כתב וז"ל (מפ"ג במסכתא חיבוט הקבר, ועיי"ע ר"ח שער היראה פ"ב באריכות), אמר ר"י משום ר"א, קשה הדין שהקב"ה דן את האדם בקבר יותר מדין גיהנם. דין גיהנם מכ' שנה ולמעלה. אבל דין הקבר אפילו צדיקים נידונין בו, אפי' גמולי חלב, אפי' יונקי שדים נידונין בו. אבל אמרו חז"ל, הדר בא"י ומת בע"ש, אינו רואה דין הקבר, ומה יעשה וינצל מדין הקבר, יהי' אוהב צדקות, ואוהב תוכחות וגמ"ח, ומכניס אורחים תוך ביתו, ומתפלל תפלתו בכוונה, אפי' מת בחוץ לארץ, אינו רואה דין חיבוט הקבר.

ובשם הראי"ז כתב, ששמע מחכם גדול, שכל הנקבר ביום ששי אחר ה' שעות ביום והשעה החמישית בכלל, אינו רואה חיבוט הקבר, כי קדושת השבת מפרידה ממנו בלי צער. וזה סוד יום הששי ה' יתירה, כי מאז ולמעלה הוא ערב שבת ממש.

בספר תולדות יעקב יוסף בקונ"א כתב וז"ל, רז"ל חשבו דברים שהעושה אותן ניצול מחיבוט הקבר, וחד מהם אם מת בערב שבת וכו'. והקשה מורי הא כוונת רז"ל להשמיענו איך לעשות תקנה להנצל מחיבוט הקבר, משא"כ בזה שימות בערב שבת אין זה בידו לעשות. וביאר שהוא מוסר גדול שימות בערב שבת, ר"ל לפנות את עצמו מכל עסקי עוה"ז כאילו מת כדי לעשות הכנה לשבת, ובזה ניצול מחיבוט הקבר.

ו. וידוע גדול העונש של חיבוט הקבר בספר מעבר יבק (שפתי רננות פ' מ"ב) כתב וז"ל, מצאתי בדרושי גורי האר"י, כי אחרי הקבורה באים ד' מלאכים המשפילים הקבר ומעמיקים אותו בארץ כגובה קומת האדם. ולהיות כי הקליפה קשורה עם הנשמה ועם הגוף, לכן מחברים אותם יחד, ואז אווזים אותם המלאכים באותו האדם כל א' מן הקצה שלו ומנערים אותו, וחובטים אותו במקלות של ברזל כדרך שחובט אדם כסותו ומנערה להסיר ממנה העפר הדבק בה. וכך הם עושים עד שתפרד מעט מעט אותה קליפה מן האדם עד שנעקרת לגמרי. וזהו פירוש חיבוט הקבר ממש. אמנם הצדיקים אשר עשו מעשים טובים בחייהם היו חובטים עצמן ומתפרדת קליפה זו מעליהם על ידי היסורין והצער שסובלין בחייהם על ידי התורה שמתשת גופו של אדם. ברם להפרידה בחיים לגמרי, אי אפשר, ואין איש ניצול מחיבוט הקבר. אך הרשעים צריכים טרחא יתירה.

אורחים באופן יוצא מן הכלל, וגם היה מתפלל תפלתו בכוונה כידוע עבודתו הק' בעת התפילה, והשמירת עיניים שלא ראו בדורינו כדוגמתו מכל שכן שניצול מחיבוט הקבר ומשאר מיני פורעניות רח"ל.

הנה ידוע שיש כמה עמודי עולם אשר מעידים עליו שהיה צדיק אמת (מהל"ו צדיקים - והיה נשמת משיח בן יוסף).

✽ ✽ ✽

קריין, שאלה:

מתי יבוא משיח ונתפטר מכל הערות?

תשובת הרב:

מובא ב"אור החיים" (במדבר כו, יט) "לפקודיהם" וכו', אולי שרמז השם בזה, מתי יהיה תכלית הפקידה טובה הרשומה בסמוך, שיזרח עלינו כבוד השם, ואמר, עד עבור כל גליות, גלות מצרים, וגלות בבל, וגלות אדום, וכנגד גלות אדום שאנו עדין בו אמר "אלף וחמש מאות", ואם היו זוכים ישראל היו נמנים קע"ב שנה שנשארו מאלף הד', וכיון שלא זכו, יתחיל החשבון מאלף הה' וחמש מאות מאלף הששי, ומקוים אנו כי הוא קץ גליותינו ויתקיימו כל היעודים הרשומים ויתחילו ניצוצי גלוי הגאולה בהתחלת חמש מאות הבאים לשלום.

וכן מובא ב"אור החיים" (ויקרא ג, ב) "בבקר בבקר" ירצה לפי מה שהקדמנו, כי זמן הגאולה היה ראוי להיות בבקר ראשון של שנת הת"ק לאלף החמישי, ולסבת העון נתעכב עד בקר ב'. רואים שה'אור החיים' למד, שהיתה פקידה אחרי קע"ב שנה לאחרון, היינו בתחילת האלף החמישי, ועוד פקידה בשנת ת"ק לאלף הששי.

ושמעתי מהרה"ג ר' שלמה ברייער שליט"א, שיש רמז על הפקידות הנזכרות, וגם על הפקידה של שנת תשע"ב בכתוב (שמות לח, כו): "בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים" "בקע" מרמז על הפקידה הראשונה של קע"ב שנה. "לגלגלת" נוטריקון לג' גלות, ומרמז על הג' גליות; מצרים, בבל, אדום, שה'אור החיים' מזכיר.

"מחצית השקל בשקל הקדש" מרמז על הפקידה של ה' אלפים ת"ק, דמחצית השקל מרמזת על חצי היום, כמובא בירושלמי (שקלים פרק א ה"ג) לפי שחטאו במחצית היום יתנו מחצית השקל, וזה מרמז במחצית השקל עצמו, דשקל במלוי האותיות, שין, קוף, למד, האותיות האמצעיות הן יו"ם, דשקל הוא בסוד יו"ם, והם שחטאו במחצית היום, צריכים לשלם מחצית השקל, וכן שקל בגימטריא צדיק יסוד עולם, [וגימטריה = הגאולה השלמה = החודש הזה לכם = יהודי פשוט = מגן שאול = תהו ובהו].

ומרמז על האלף הששי שהוא היום הששי של הקב"ה בבחינת יסוד, ומחצית השקל שהיא כנגד מחצית היום, מרמזת על שנת ה' אלפים ת"ק שהיא חצי היום הששי של הקב"ה. ואחרי כל הפקידות האלו מרמז הכתוב "לכל העבר על הפקדים", שאם עדין יחפו לתאריך האחרון שכולל את כלם, "לכל", צריך להיות "העבר", היינו לעבר עוד רע"ב שנה, להגיע לשנת תשע"ב, ואז תהיה הפקידה האחרונה שכוללת את כל הפקידות. "על הפקדים". ונראה לבאר מדוע קץ הגאולה מרמז בפסוק של מחצית השקל דמוכא בספר 'מעשה רוקח' (מסכת שקלים) שמחצית השקל נותנים בזמן הזה כשארין השם שלם, ולעתיד לבא כשיהיה השם שלם, יתנו שקל שלם. וכן מוכא בספר 'דברי מהרי"א' מהרב יהודה אסאד זצ"ל על הפיוט "שקל אשא בבית נכון ונשא" שלעתיד לבא יתנו שקל שלם. לכן רמזה התורה את הקץ בפסוק הזה לרמז שכל זה מדובר רק עד זמן הפקידה האחרון שנת תשע"ב, ואחר כך יתנו שקל שלם.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד אבוחצירא שליט"א בהספדו על אחיו הרה"ג ר' אלעזר זצ"ל שעלה בסערה השמימה במוצאי יום כ"ו בתמוז תשע"א, שהראשי תבות של "אלה מסעי בני ישראל" הן משיח בן יוסף והוסיף שהא' של "אלה" מרמזת על אחיו הרה"ג רבי אלעזר זצ"ל, שלפי דבריו יש לו ניצוץ משיח בן יוסף. וכן מרן הרה"ג ר' עובדיה יוסף שליט"א אמר בהספדו שהיתה כאן בחינה של דקירת משיח. וכן מוכא בקנטרס 'נשמתין חתתין' מהגרי"מ מורגנשטרן שליט"א שהיתה כאן בחינה של דקירת משיח בן יוסף. ואפשר להוסיף שהאותיות שנשארו לה סעי ני שראל עם המלים והכולל בגימטריא תשע"א. ויש בתבות "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ" כ"ו אותיות, לרמז על יום כ"ו לחדש, והר"ת וס"ת שבע תבות אלו בגימטריא בתמוז. וכן "אלה מסעי בני ישראל" עם המלים והכולל בגימטריא אלעזר משיח יוסף עם המלים.

כל הענין הזה מתחבר למה שנבאר לקמן שמכ"ד בתמוז צריכה להתחיל תקופת האורות של משיח בן יוסף בסוד אתחלתא דגאולה, שתוביל את עם ישראל לגאולה השלמה בב"א. והרב זצ"ל קשור בשרש נשמתו לפעלתיו של משיח בן יוסף. וכפר במיתתו על כל עם ישראל להמתיק את ההשפעות של משיח בן יוסף שיבאו ברחמים. וכן נביא לקמן דיוק מדברי ה'לשם' שמכ"ד כ"ו תמוז תשע"א תסתים תקופת משיח בן יוסף, ותתחיל תקופת משיח בן דוד. (וכן שמעתי מבני משפחתו של הרה"ג ר' שמואל דרזי זצ"ל שנפטר לפני כמה שנים, והיה מגדולי המקבלים הנסתרים בדורנו. שהרבנית תחני חלקמה בתחלת חודש אב שהיא רואה את בעלה הרב זצ"ל מדליק נר. ואומר לה שמעכשיו יתחיל להיות יותר ויותר טוב ליהודים. והוסיף שאמו לא חלקמה על בעלה למעלה משנה, וחלום זה היא ספרה לכל המשפחה, ואמרה שהיא הרגישה שזה חלום אמיתי).

ונביא" צטוט מדבריו של הרה"ג ר' משה טולדאנו שליט"א חתנו של הרה"ג רבי אלעזר זצ"ל (הובא בעתון המבשר ה' באב תשע"א) בשבת לפני שלשה שבועות לפתע נגש

אלי מורי חמי זצ"ל ואמר לי כי כאשר נמנם למשך מספר דקות על שלחנו בשבת בבקר, חלם חלום שאביו הצדיק באבא מאיר זצ"ל מגיע ומכניסו לחדר גדול שם ישבו כל הרבנים לבית אבוחצירא זצ"ל, ושאל את אביו מדוע הם באו לחדר זה, ואביו השיב לו בזה הלשון: 'הם באו לכאן מחמת שעוד מעט הולך להתגלות ולהופיע מלך המשיח. ולכן כל אבותינו הקדושים במרומים הגיעו לשמח עמך בשמחת הגאולה הקרובה'. ומורי חמי הוסיף שלאחר כמה שעות נכנס לחדרו להמשיך בסדרי למודיו והתנמנם, והנה הוא חולם שוב את אותו חלום בדיוק בשנית. וכן הרב זצ"ל נולד בשנת תש"ח, שהיתה שנה של התגברות פעולתיו של משיח בן יוסף גדלקמן. וכן שנה של התנוצצות הגאולה כמו שכתב הגה"צ רבי יצחק אלפיה זי"ע בספרו קונטרס היחיאלי.

וכאן המקום להתבונן בהנהגת הקב"ה, שזעזע את אמות הספים בחוץ לארץ ובארץ ישראל, במעשים שלא שמענו מעולם, רציחות נוראות שבאו בתוך המחנה, שדקרו את רבם, ודקרו ילד תשב"ר שיצא מבית תלמודו. אין ספק שמעשים אלו באו לזעזע את המחנה של שומרי התורה על כל פלגיו, שהאש בוערת עד לב השמים, וצריך להתעורר לעשות מעשים להמתיק את הגאולה שבפתח, כי בידינו הדבר להציל את כלם. ואם לא נתעורר מיד, מי יודע מה עוד מחכה לנו. ה' ירחם ויערה עלינו רוח ממרום לעשות רצונו.

והוסיף הרה"ג ר' מנחם פרג' שליט"א שלפי הגר"א מחלקים את פסוקי הפרשה לימות השבוע, והרצח נעשה באור ליום ו' בחצות הלילה בפרשת מסעי, ואם נבדק בפרשת מסעי בפסוקים בין ששי לשביעי שהם הפסוקים שפגד יום ו', יש כ"ו פסוקים, י"ג פגד הלילה וי"ג פגד היום, וכיון שהרצח נעשה בזמן חצות ואחר חצות, צריך לבדק מה כתוב בפסוק השביעי והשמיני, שהם פגד חצות, ואחר חצות. ואלו דברי הפסוק: "ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח". ואף על פי שיש כמה שיטות אף לחלק את פסוקי הפרשה, והיכן לעשות את ההפסקות של שני שלישי וכו', מששי ואילך הסדר שהזכרנו הוא לכל השיטות. וכן "בכלי ברזל" עם האותיות בגימטריא אלעזר. וכן "רצח הוא מות יומת". בגימטריא בעיבור ארמילוס הרשע שנדבק הקל' ברוצח כי לא זכינו שינצל משיח בן יוסף. וכן בכל לילה בחצות יש הארה של היסוד בסוד משיח בן יוסף, ובפרט בליל ו' שכל היום הוא בחינת יסוד. והוסיף הרה"ג ר' מסעוד אבוחצירא שליט"א שעבודת הצדיק הזה היתה כל ימיו בעניני שמירת העינים והיסוד בהתקדשות גדולה. וכן מובא מהגר"מ מורגנשטרן שליט"א שארמילוס בגימטריא אינטרנט עם האותיות והכולל שהן גם בגימטריא שז"ל שהם הקלות שנלחמות בקדשת היסוד, ולכן הן נלחמות במשיח בן יוסף שהוא בחינת יסוד.

וכן שמו של הדוקר נרמז בכתוב (זכריה יב, י) "וּשְׁפַכְתִּי עַל בַּיִת דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר דָּקְרוּ". וזה לשון המלבי"ם שם: "וּשְׁפַכְתִּי עַל בַּיִת דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים" שְׁעַל יְדֵי כֵן יִבְקָשׁוּ אֶת ה' בְּתַחֲנוּנִים וְיִשְׁגִּיגוּ חַן וְחַנּוּנֵה מֵאֵת ה', שְׁעַל יְדֵי שִׁירָאוּ שְׁרוּחַ אַפִּם מְשִׁיחַ ה' אֲשֶׁר אָמְרוּ בְּצִלּוֹ נְחִיָּה נָפֵל בְּמִלְחָמָה יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה וּבְתַפְלָה, "וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר דָּקְרוּ", שִׁיבִיטוּ וְיַעֲיִנוּ שְׁמַת בְּעוֹן הַדּוֹר, וּכְאֵלּוּ הֵם דָּקְרוּ אוֹתוֹ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵיהֶם, וְיִבִּיטוּ אֶל ה' לְשׁוֹב אֵלָיו וּלְבִקֵּשׁ עֲזָרוֹ מִקֹּדֶשׁ בְּאֲשֶׁר נָפֵל צוֹר מְעֹזֹם, "וּסְפְדוּ עֲלֵיו כְּמִסְפֵּד עַל הַיְחִיד" תַּחֲלָה יִסְפְּדוּ עֲלָיו כְּמוֹ שְׁסוּפְדִים עַל הַבֵּן יְחִיד שְׁמַת וְאִין אַחַר תַּחֲתָיו, וְגַם אַחַר כֶּךָ כְּשִׁיתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד יִמְרְרוּ עֲלָיו מִסְפֵּד מֵר. וְכֵן מוֹכַב בְּסִפֵּר 'פּוֹקֵד עֲקָרִים' מֵר' צְדוּק מְלוֹבְלִין וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף נִהְרַג וְנֶאֱמַר עֲלָיו "וְהִבִּיטוּ אֲשֶׁר דָּקְרוּ" מִשְׁמַע פְּשׁוּטִיָּה כְּאֵלּוּ יִשְׂרָאֵל דָּקְרוּהוּ, וְהֵינּוּ דִמְצַד עֲצָמוֹ וְדָאֵי הֵיָה מִשְׁפָּטוֹ שְׁלֵא לְמוֹת כָּלֵל וְכו', עַל כֵּן הִכְרַח לִיהְרַג לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁמִשְׁמִים סִבְבוּ אֶת הַדְּקִירָה מִתּוֹךְ הַמַּחֲנֶה, לְרַמֵּז שְׁבַע עוֹנוֹתֵינוּ נִדְקַר הַצְּדִיק קוֹדֶם זְמָנוּ, וְיִשְׂרָאֵל דָּקְרוּהוּ.

מוֹכַב בְּכַתְבֵי הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּלוּכֵן רַבְּנוּ יַעֲקֹב אַבּוּחַצִירָא זצ"ל, "לְעַת עָרַב לְעַת צֵאת הַשְּׂאֲבָת", הַשְּׂאֲבָת אוֹתִיּוֹת ה"א שְׁבַת, וְהַכֹּנֶנָה לְעַת צֵאת שְׁבַת, דְּהֵינּוּ תַחֲלַת בִּיאָתוֹ שֶׁהוּא זְמַן תַּפְלַת מְנַחֶה שֶׁל עָרַב שְׁבַת. וְגַם כָּאֵן מְרַמֵּז "לְעַת עָרַב", בְּגִימְטְרִיא תִשַׁע"ב. "לְעַת צֵאת הַשְּׂאֲבָת", שֶׁהוּא זְמַן תַּפְלַת מְנַחֶה שֶׁל עָרַב שְׁבַת. וְהוֹסִיף הַרְה"ג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זִנְגְנְשֵׁיין שְׁלִיט"א, שְׁתִּשַׁע"ג בְּגִימְטְרִיא שְׁבַת חֲזוֹן.

הַמְהַר"ל (נֶצַח יִשְׂרָאֵל לב) מְבַאֵר אֶת הַגְּמָרָא עַל מוֹצָאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא, שְׁכַבְרַ מֵהַשְּׁנָה הַרְבִּיעִית שֶׁל הַשְּׁמִיטָה מִתְחִיל תַּהֲלִיף הַגָּאֵלָה. וְהַשְּׁמִיטָה הַבַּעַל"ט תַּהֲיָה בְּשַׁנַּת תִּשַׁע"ה, יוֹצֵא שְׁכַבְרַ בְּתַחֲלִיל תִּשַׁע"ב שֶׁהִיא הַשְּׁנָה הַרְבִּיעִית מִתְחִיל תַּהֲלִיף הַגָּאֵלָה. וְנִבְיָא אֶת דְּבָרָיו כִּי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ, שְׁבוּ הַתַּחֲדָשׁוֹת הַזֵּה, יִגְרַם הַפְּסֵד הַזֵּה הַרְאִשׁוֹנָה. וּלְפִיכֶךָ בְּשַׁבּוּעַ שְׁבֵן דָּוִד בָּא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרוֹב אֶל הַהוֹיָה הַחֲדָשָׁה, לְכַךָּ הוּא גוֹרֵם הַפְּסֵד הַזֵּה הַרְאִשׁוֹנָה, עַד שְׁנָה שְׁלִישִׁית, הוּא תַּכְלִית הַפְּסֵד. וּבְרַבִּיעִי, שֶׁהוּא בְּאַמְצַע הַשְּׁבִיעִי, אָמַר שִׁיְהִי שְׁבַע וְאִינוּ שְׁבַע. רוֹצֵה לֹאמַר, שְׂאִין כָּאֵן הַזֵּה שְׁלֵמָה עַד הַשְּׁנָה הַחֲמִישִׁית, שְׂאִזְזִי הַזֵּה הַזֵּה שְׁלֵמָה מִכַּח הַהוֹיָה הַחֲדָשָׁה שְׁתַּהֲיָה בְּעוֹלָם. לְכַךָּ בְּחֲמִישִׁית שְׁבַע גְּדוּל. וְהַשְּׁבַע הוּא שְׁלֵמוֹת עוֹלָם הַזֵּה בְּלִבְד. וּבְשִׁישִׁית קוֹלוֹת, כְּאֲשֶׁר הוּא קָרוֹב אֶל הַהוֹיָה הַחֲדָשָׁה שְׁתַּהֲיָה בְּעוֹלָם. וּבְשִׁבְעִית מְלַחְמוֹת, כִּי אִזְזִי תַחֲלִיל כַּח יִשְׂרָאֵל מִכַּח הַהוֹיָה הַחֲדָשָׁה שְׁתַּחֲוֹל בְּעוֹלָם. וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא. שַׁנַּת תִּשַׁע"ב הִיא הַשְּׁנָה הַרְבִּיעִית לְשְׁמִיטָה, וְרוֹאִים מֵהַגְּמָרָא שֶׁהַשְּׁבַע מִתְחִיל בְּשַׁנַּת הַרְבִּיעִית לְשְׁמִיטָה, וְכַפִּי שְׁנַבְאֵר אֶת הַפְּסוּק "וְתִשְׁבַּע" שְׁמוֹרֵמֵז עַל שַׁנַּת תִּשַׁע"ב שְׁתַּהֲיָה יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, וּמְרַמֵּז עַל שְׁבַע וְשִׁפְעַ פְּרָנְסָה. וְכֵן גְּאֵלַת בְּעַת"ה מְרַמֵּז בְּכַתּוּב (דְּבָרִים יא, יט) "וְאִכְלַת וְשִׁבַּעַת: הַשְּׁמֵרוֹ לְכֶם". וְכֵן תִּשַׁע"ב בְּאִ"ק בְּכ"ר אוֹתִיּוֹת דִּגְנ"ך, שֶׁהֵם בְּגִימְטְרִיא מְזֵל. וְכֵן ע"ג בְּגִימְטְרִיא יוֹם טוֹב, שְׁעַל זֶה אָמַר הַגְּר"א שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא

חֲצִיזוּ לַה' וְחֲצִיזוּ לָכֶם. הֵינּוּ חֲצִי הַגִּימְטְרִיא שֶׁל תַּבַּת לַה', וְחֲצִי הַגִּימְטְרִיא שֶׁל תַּבַּת לָכֶם, יַחַד בְּגִימְטְרִיא ע"ג. לְרִמּוֹ שֶׁבְּשֵׁנָה זוֹ יִזְכּוּ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְעַ גְּדוּל וּלְשֵׁנִי שְׁלַחְנוֹת, בְּבַחֲנִינַת חֲצִיזוּ לַה' וְחֲצִיזוּ לָכֶם.

ובאמת כל הזמן הזה הוא מסוגל מאד לגאולה, רק שצריכים אנו לשים בראשינו ובעינינו ובלבנו דברי ה"אור החיים" בפרשת ויחי, דכשמגיע זמן הגאולה משה רבנו שהוא הגואל ראשון וגואל אחרון אומר לנו, כי צריך שיהיה בנו יינה של תורה ושולח אותנו האור החיים הקדוש לכאורו בשיה"ש על הפסוק: "הִבְיֵאֵנִי אֶל בֵּית הַיְיִן", שיינה של תורה, פירוש כל חלקי הפרד"ס ורש"י מרומז בפסוק זה, יין - יסוד שהעיקר הוא בגילוי הסוד, והוא על ידי לימוד הזוה"ק תמידים כסדרם, ואם ח"ו אין בהם יינה של תורה, אומר שם האור החיים הקדוש אז ח"ו בקושי וצער, עיי"ש. ועל כן צריך להתמסר ולחזק שכל בית ישראל ילמדו זהר הקדוש. ובשיר השירים שם בפסוק הבא אחרי הפסוק: "הִבְיֵאֵנִי אֶל בֵּית הַיְיִן" שהוא תורת הסוד אז בא משיח באהבה ודגלו עלי אהבה הפסוק הבא: "סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁשׁוֹת רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים". כנסת ישראל מבקשת - "סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁשׁוֹת" עם ב' כוללים והכולל הכול בגימטריה 1221, וכן התנא רבי שמעון בן יוחאי בגימטריה 1221, שהוא בתורתו הקדושה סעד וסמך לשכינה להקימה ולרוממה לגאולה השלימה. "רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים", רפדוני בגימטריה 350 וכן זוהר לומדים עם ב' כוללים בגימטריה 350, "בְּתַפּוּחִים" בגימטריה 546 ישראל עם האותיות בגימטריה 546, כלומר ר' פדוני ראו לפדותינו ר' ברחמים - על ידי למוד הזוהר הקדוש כל ישראל. "כי חולת אהבה אני" בגימטריה 548, קץ משיח בגימטריה 548, קץ ראשי תיבות קן ציפור שהוא היכלו של משיח כלומר כי חולת מלשון חולת כרחמים מסובבת - כי מסובבת אהבה ורחמים אנו - בקץ משיח, וכל זה על ידי למוד הזוהר הקדוש, תורת הרשב"י זי"ע. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשינו במהרה בימינו אמן.

וְזֶה לְשׁוֹן הַמְדַרְשׁ (אוצר מדרשים איזנשטיין מדרש רשב"י עמוד 656): בְּשֵׁנָה הִרְאִישׁוֹנָה מְטָר, וּבְשֵׁנָה חֲצִי רָעַב מִשְׁתַּלְחִין, וּבְשֵׁלִישִׁית רָעַב גְּדוּל, וּבְרַבִּיעִית לֹא רָעַב וְלֹא שִׁבְעַ, וּבְחֲמִישִׁית שִׁבְעַ גְּדוּל, וְיִצְמַח כּוֹכַב אֶחָד בְּמִזְרַח וּבְרִאשׁוֹ שִׁבְט, וְהוּא כּוֹכַב שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֵז יִצְמַח מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְזֶה לֶךְ הָאוֹת כְּשֶׁאֲתָה רֹאֵה שֶׁנִּפְל נִירוֹן מִזְרָחִי שְׁבַדְמָשֶׁק, נִפְלָה מַלְכוּת בְּנֵי מִזְרָח, [יִשְׁמְעָאֵל] וְאֵז תִּצְמַח הַיְשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל. כְּעֵין זֶה מוּבָא מִבְּעַל הַטּוֹרִים' כְּשִׁיפֵל יִשְׁמְעָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אֵז יִצְמַח בֶּן דָּוִד. וְהוֹסִיף הַרְהַ"ג ר' אַבְרָהָם פֶּלְדְמָן שְׁלִיט"א שֶׁנֶּרוֹן מִזְרָחִי בְּגִימְטְרִיא בְּשֶׁאֵר אֲסָאד עִם הַמְלִים. שְׁעָתָה קְרוֹב מְאֹד לְפֹל.

וכן מלחמת עמלק היתה בשנת ב' אלפים תמ"ח לבריאת העולם, ואם נוסיף לזה את הגימטריא של הפסוק (דברים כה יט) "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח" נקבל בגימטריא ה' אלפים תשע"א, ועם הכולל בגימטריא ה' אלפים תשע"ב. מובא בשם הרי"צ, הגה"ק רבי יוסף יצחק מלובאוויטש זצ"ל, שאמר לאחר מלחמת העולם השנייה שסימנו את ברורי הניצוצות, והוא הכריז 'לאלתר לתשובה לאלתר

לגא'לה'. ובאר בדבריו הרה"ג ר' משה לנדא שליט"א שיש שני אפנים לסטרא אחרא לינוק מהקדשה, או דרך ניצוצות הקדשה שנפלו בבריאת העולם למקום שמערב טוב ורע, ועד שלא גומרים לברר את הניצוצות לא יכול לבא משיח. וגם אחרי שגמרו לברר את הניצוצות, והניצוצות נולדו בעולם וכו', אם היהודים שהם הניצוצות שנבררו אינם שומרים תורה ומצוות, הם חוזרים לידי הקלפות ח"ו. ועל זה רמז הרי"צ שבשואה סימנו את ברור הניצוצות, ונשארה רק תשובה כדי שהסטרא אחרא לא יקבל את היניקה מהיהודים החיים, שהם הניצוצות שנבררו, ומיד נגא'לים. וזה שונה מכל מושך זמן הגלות שגם אם היו עושים תשובה היו צריכים קודם לגמור את הברורים ואחר כך להגאל. ומבאר לדברינו שבתחלת המאה התחילה התקופה של משיח בן יוסף שתפקידו לגמור את ברור הניצוצות. ועוד נראה להוסיף שלכן עם ישראל נכנס לגלות בידי הערב רב דוקא לאחר השואה, דבר שלא היה לנו בכל הדורות, אף על פי שקלפת הערב רב מלוח את עם ישראל מאז שנהיה לעם, אף פעם הם לא שלטו על כל העם כמו מאחרי השואה ואילך. דכל זמן שהיו ניצוצות לברר, עם ישראל היו בגלות אצל אמות העולם לברר את הניצוצות, ואמות העולם קבלו את היניקה והחיות מהניצוצות, ומעם ישראל שבא לגור אצלם לצרף הברורים, ומי שהוא הינוק הגדול ביותר, היינו שאצלו עושים באותו זמן את עבודת הברורים העקרית, הוא מקבל את השליטה על עם ישראל, כיון שהוא המעביר העקרי באותו זמן את השפע לכל הקלפה. ועכשיו שגמרנו לברר את הניצוצות, יניקת הקלפה היא רק מהאנשים שחיים ואינם שומרי תורה, יניקה זו עוברת לקלפה דרך הערב רב שמעריבים בישראל, ומעבירים את השפע מעם ישראל לקלפה, וכפי שידועים דברי הזהר שהערב רב מערבים עמק בכל מקום שיש ישראל, וכיון שעקר יניקת הקלפה בכל העולם עוברת עכשיו דרכם, הם הקלפה ששולטת על ישראל.

וכן כתוב (איכה ד, כא, כב) "שישי ושמחי בת אדום יושבת בארץ עויץ גם עליך תעבר כוס וגו' פקד עונגך בת אדום גלה על חטאתיך", ומתרגם יונתן בן עוזיאל, אף עליך עתיד למיתי פורענותא ויצדיין יתיך פרכואי ותעבר עליך פס דלנט תרוי ותתרוקני. וכו', ובהיא זימנא אסער עויתיך ברתא דאדום דמתבניא דמלאה אוכלוסין וייתון פרסאי ועקון לך. רואים שפרס עושה את הצרות לאדום באחרית הימים. וכן מלחמת גוג ומגוג עם האותיות בגימטריא שמעאלים אדומים.

ונראה דכל זה מרמז בכתוב (ישעי' כד, כג) "וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהיה צבאות בהר ציון וברושלם ונגד זקניו כבוד". וכפי שמבאר המלבי"ם שם "וחפרה" אז לא יתנו עוד אלהות ופאר לחמה ולבנה, כי יפירו שה' הוא הסבה הראשונה והוא השופע הראשון והאחרון, הוא המשיגים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, יען "כי מלך ה' צבאות בהר ציון וברושלם ונגד זקניו כבוד", כי עובדי האליל היו מחזיקים את השמש לכח אלהי מאציל ומשפיע כי הוא השופע אור על הירח וכוכבי אור, וללבנה היו נוהגים גם כן כבוד בחשבם כי היא המקבלת השפע מן החמה ומשפעת על העולם

התחתון, והיא המושגת על העולם התחתון, אבל אז תחפר הלבנה, כי ידעו שלא עליה ישפע הכבוד העליון מן היוצר כל. וכן "וחפרה הלבנה ובושה החמה" בגימטריא תשע"ב עם המלים. וכן הכתוב (קהלת א, ג) "מה יתרון לאדם בכל עמלו שיצמל תחת השמש". ר"ת למפרע ה' תשע"ב, לרמז שעד שנה זו אין יתרון לעמל בעולם הזה שנמצא במצב של גלות, ובמצב של שמש שהיא בדרגה נמוכה של גלות. ומשנה זו כשתתחיל בעזרת השם הגאולה, יהיה יתרון ומעלה לחיים בעולם הזה. ולכן הכתוב (קהלת ה, יז) "הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיצמל תחת השמש". הוא גם פן ר"ת למפרע ה' תשע"ב, כי כאן מדבר בלמוד התורה, כמובא ברש"י שם, ועל זה יש יתרון גדול יותר בזמן הגלות, שנה הזמן לזכות בתורה.

פח הזוהר והקבלה

וכן אמר הרה"ג ר' משה שיך שליט"א ששמע מהרה"ג ר' שמואל דרזי זצוק"ל שהיה נוכח בשעת מעשה כשה'אמרי אמת' זצוק"ל פגש בקבר רחל אמנו את הרה"ג ר' סלמאן מוצפי זצוק"ל, עם חבורת מקבלים שעשו תפלות עם פגנות ששואת אירופה לא תבוא לארץ ישראל. ואמר ה'אמרי אמת' להרב מוצפי שהיו צריכים לעשות זאת באירופה ובזה היו מבטלים את הגזירות. וכן מובא על בעל ה'סלם' זצוק"ל שהתחיל לכתב את חבורו בגלל המלחמה ואמר שאלו היה כותב את ספרו קודם המלחמה לא הייתה שואה. ואכן ביום שהדפיס את הכרך הראשון נסתיימה מלחמת העולם השנייה. רואים אנו מזה כי הזוהר הקדוש הוא הדבר היחיד להציל את עם ישראל, ומי לא רוצה לזכות לדבר הגדול הזה להיות מן המצילים של עם ישראל.

ביום ד' פרשת דברים הוצאנו לאור ספר פתח אליהו נדפס לטו"נ המאור הגדול לממשלת התורה המקובל האלוקי המלוב"ן כ"ק האדמו"ר רבי אלעזר בן המקובל האלוקי המלוב"ן רבי מאיר אבוחצירא זיע"א. ואלו דברי קדשו של המקובל האלוקי המלוב"ן הצה"ק רבי דוד אבוחצירא שליט"א:

"א'לה מ'סעי ב'ני ישראל" האותיות הראשונות של המילים הנ"ל הן ראשי תיבות "אלעזר – משיח בן יוסף".

כמו כן, מרן הראשל"צ רבינו עובדיה יוסף שליט"א פתח את הספרו במילים "רוח אפינו, משיח ה'. נלכד בשחיתותם", וכו'. - ונרמז בזה, כי הגימטריה של רבי "אלעזר בן מאיר = 611 ה'בבא אלעזר' זיע"א, היה נשמת משיח בן יוסף, כנ"ל, בגימטריה = "רבי חיים בן עטר" שהיה נשמת משיח בן יוסף. [ולפי דעה אחרת משיח בן דוד]. - ובאמת למתבונן היה מידתו כיוסף הצדיק בקדושת העינים - יחיד בדורו, וממש עליו נאמר "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין".

ומקובלנו מפי הגה"צ רבי בן ציון אבא שאול זיע"א ר"י פורת יוסף, שאמר על הקדוש רבי מאיר שלום אבוהצירא זיע"א: לדעתי הוא היה צריך להיות משיח, רק הדור לא היה זכאי.

ואמר הקדוש הבבא מאיר זיע"א: אלעזר בני קדוש קדוש. - וידוע הסיפור מהקדוש המלובן הבבא סאלי זיע"א שהגיע ביום הברית כשנולד רבי אלעזר ושמח רבי מאיר שיזכה לתת לאביו סנדקאות, ואמר לו הבבא סאלי בתנאי שאני אקרא את השם, וקרא שמו אלעזר, והיה מתמיה על כך רבי מאיר, אמר לו הבבא סאלי, שבלייל הברית נתגלה אליו התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה ואמר לו שרוצה שיקרא כשם בנו התנא רבי אלעזר ע"ה. ואכמ"ל.

ואין פלא שנתגלה אליו הרשב"י שכידוע הבבא סאלי למד זוהר הקדוש בלי הפסק עד שידעו בעל פה, כדי לזכות להביא את המשיח כמאמר הרעיא מהימנא בדא יפקון מן גלותא ברחמי, וכן היה נוסע במיוחד לירושלים ללמוד זוה"ק כי אמר שדף זוהר בירושלים כמו עשר דפים בשאר הארץ, זיעוכי"א.

✠ ❦

העוזרים להולכי דרכים לנסוע ממקום למקום הם בבחינת הל"ו צדיקים

עוד אפשר לפרש שהצדיק הקדוש הזה נפטר בפרשת אלה מסעי, וכבר כתבנו בספר "פתח אליהו" כמה רמזים, ונאמר כעת עוד רמז אמיתי על זה:

בספר הקדוש "הישר והטוב", להגה"ק מליסקא בעל "אך פרי תבואה" זי"ע, כתוב לאמור, בהספד על אדם חשוב אחד, וז"ל: "שהיה אוהב תורה ולומד בעת שהיה פנוי, ובעל הכנסת אורחים ביתו היה פתוח לרוחה ובפרט לעוברים ושבים, ושמעתי מצדיק אחד שאמר על הפסוק (במדבר לג, א) "אלה מסעי בני ישׂראל", דהיינו אותן שעוזרים להולכי דרכים לנסוע ממקום למקום הם בבחינת הל"ו צדיקים", דהיינו אל"ה מסעי

כ. וידוע מספה"ק דכל אחד מישראל צריך לעבור פרשה זו של מ"ב מסעות במשך ימי חייו, כל אחד ואחד לפום דרגא דילי, ועיין בספה"ק דגל מחנה אפרים פרשת מסעי מזה. וכידוע מהבעש"ט זי"ע עה"פ (תהלים ל"ז) "מה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ", הוא כפל "מצעדי" ו"דרכו", ואמר הבעש"ט ז"ל כי "מה מצעדי גבר כוננו", כי מה שמוליך השם יתברך את האדם לאיזה מקום על ידי מבוקש שיש לאדם לזה המקום, אבל "ודרכו יחפץ", כי השם יתברך רוצה לתקן האדם שם, להעלות ניצוצות הקדושות שבמקום זה. וזהו "ודרכו יחפץ", כי השם יתברך חפץ דרכו, ולא מבוקש שיש לאדם שם, וכשמעלה הניצוצות הקדושות, אז נעשה יחוד בין שני שמות הוי"ה ואדנ"י וכו' (כמבואר כל זה בס' מאור עינים פרשת ויקהל).

וכן איתא בספר "צפנת פענח" לבעל התולדות יעקב יוסף בשם הבעש"ט, וזת"ד: כי מבואר בכתבי האריז"ל שעל ידי חטא אדם הראשון נפלו כל הניצוצות של הנשמות קדושות בתוך הקליפות ונתערב טוב ברע, וצריך לבררן ע"י התורה והעבודה והמצוות של בני אדם. ולכן הוצרך גלות ישראל בכל

בני ישראל, אל"ה בגימטריא ל"ו, עיי"ש. ולעניינינו נוכל להמליץ על הצה"ק הנ"ל כדברים האלה ממש אות באות, דהלא ביתו ולבו היו פתוחים לרווחה לכל האורחים, אלה מסעי בני ישראל שכאו לבאר שבע לשאוב יראת שמים מבאר החיים במלוא חפניים, ואפילו אותן שבאים אודות כסף באים באמת גם כן ליראת שמים אלא שהוא טמון ומכוסה.

וַיֵּטַע אֱשֶׁל בְּבֵּאֵר שֶׁבַע

ולפי זה יש לומר הרמז בתיבת "וְכִי יִמּוֹךְ אֶחָיִךְ", דתיבת וכ"י עולה גם כן ל"ו, דאיך תזכה להיות בבחינת ל"ו צדיקים אשר עליהם מתקיים העולם, על זה אמר וּמָטָה יָדוֹ וְהִחְזִיקָהּ בּוֹ, והוא רמז למצות הכנסת אורחים אשר מחזיק באחיו הישראלי באש"ל, "וַיֵּטַע אֱשֶׁל בְּבֵּאֵר שֶׁבַע", וביותר אם נותן לו צדקה גם כן (כמו שידוע הצדקות הגדולות, ועוד יתגלה לנו הרבה דברים שעה בהסתר שאדם המקיימה הוא כאחד מל"ו צדיקי הדור, כמ"ש הרה"ק מליסקא הנ"ל, וד"ק).

שבעים אומות שנפלו שם הניצוצות, וצריך כל אחד מישראל לגלות שם במקום שיש הניצוצות משורש נשמתו להוציאן ולבררן. וזהו ענין נסיעת האדם ממקום זה למקום אחר עבור פרנסתו וכיוצא, משום שיש שם ניצוצות שלו וצריך להוציאן משם ולבררן.

וכן מובא בספר "פתגמין קדישין" (בשם הרה"ק מברדיטשוב), וזת"ד: הבעש"ט ז"ע אמר, שבהיות אדם פעם אחד באיזה מקום, אזי מוכרח להיות שם באותו מקום פעם שני, ובאם אינו נותן בעצמו אל לבו להיות שם פעם ב', אזי השם יתברך מגלגל הדבר באופן שמוכרח להיות שם פעם שנית. כי כל נסיעות והליכות האדם לאיזה מקומות, הכל לא במקרה הוא חלילה, רק מאת ה' היתה זאת ובהשגחה פרטיית, שיש לו לאדם זה שום חלק לתקן שם במקום הזה, הן בתורה ותפילה, הן באכילה ושתייה ושינה לשם שמים, והן בשאר עבודות לשם שמים, להוציא משם הניצוצות הקדושות להעלותן לשורש אחדותן, ואזי השם יתברך ברחמיו וחסדיו המרובים מביא את האדם אל המקום זה. ועל כן חייב האדם לראות את עצמו בהיותו בא אל איזה מקום וליתן אל לבו, מה זה ועל מה זה הביא אותו השי"ת לכאן, ויראה ויבין בעיני שכלו מה שצריך לתקן שם. אמנם לאו כל אדם זוכה לעשות תיקונו בשלימות בפעם אחת, ולכן חייב הוא ומוכרח להיות שם עוד פעם שנית וכו'.

ובספר "אור החכמה" (פרשת וירא) כתב בשם הבעש"ט, וזת"ד, שהאדם צריך לעשות הכל כדי שיהיה שלם, ולפעמים אינו צריך להשלים את עצמו אלא במקומו, בעירו בלבד, ואינו צריך לנסוע למקומות אחרים, ויש מי שצריך לטלטל את עצמו למקומות כדי לתקן בכל מקום שבה לשם.

וזוהו "ואלה מסעיהם למוצאייהם", שנסיעת הצדיקים היא לא כסדר שבתחילת הפסוק, שתחילה היה מוצאייהם, הוצאות על מותרות, שלכן שלח אותם השי"ת בגלות, "למסעיהם", כדי לתקן את העון, כי אם אצל צדיקים הסדר הוא תחילה מסעיהם, שנסיעת הצדיקים היא בעיקר ולכתחילה מפני כי "מה' מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ", שיבוא לאותו המקום כדי לברר שם את הניצוצות ולקרב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, ורק כתוצאה מזה ובתור דבר צדדי בא להם שם ענין למוצאייהם, שיהודים נותנים להם על ההוצאות שלהם. וכידוע פתגם כ"ק אדמו"ר מוהר"ר יוסף יצחק מליובאוויטש זצ"ל, שסיבת בואו של שד"ר (שלוחא דרחמנא) באיזה מקום הוא לזרוע רוחניות (להפיץ התורה ומצוותיה) ולקצור גשמיות, וידוע בזה תורת בעל התניא, שהקב"ה נותן ליהודי גשמיות והוא עושה מזה רוחניות.

ובספר "אהל יעקב" להמגיד מדובנא זצ"ל פירש על פסוק הנ"ל "וכי ימוך אֶחִיד",
 דבמדרש איתא, הדא הוא דכתיב "אֶשְׂרֵי מְשָׁכִיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלְטֵהוּ ה'",
 ומפרש הכוונה, דבראש השנה מקציבים לו לאדם כמה הפסדים ונזקים יהיו לו במשך
 השנה. ברם מי שיש לו שכל והגיון נותן מכספו לעניים וממילא הוא זוכה גם במצוה.
 אם הוא מקמץ ידו לעניים, נוטלים ממנו את כספו באופן רע. ועל זה אמרו חז"ל
 זכה "הָלוֹא פָּרַס לְרָעַב לְחֶמֶךְ", לא זכה "וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תָּבִיא בַּיִת". - וזהו הכוונה
 במדרש, "אֶשְׂרֵי מְשָׁכִיל אֶל דָּל", דאם הוא משכיל לתמוך את העניים, הרי "בְּיוֹם רָעָה
 יִמְלְטֵהוּ ה'", שאם נגזר עליו יום רעה ח"ו, לסבול הפסדים שונים רח"ל, מצילהו
 השי"ת מזה, לפי שכבר הוציא את כספו מידו. אבל אם לא השכיל והוא מקמץ ידו
 מלתת לעני, הרי עליו להוציא את כספו "בְּיוֹם רָעָה", ואין מידו מציל, עד כאן תו"ד
 ה"אהל יעקב".

מצות הכנסת אורחים, מצלת את האדם ביום רעה

ונראה לומר גם כן, דהפסוק בא לרמז לגודל מצות הכנסת אורחים, שמצלת את
 האדם ביום רעה על ידי שמשכיל אל דל להכניסו לביתו, ויתבאר על פי הסיפור
 הידוע דפעם באו לפני הבית דין של מעלה רב תלמיד חכם אחד ביחד עם איש כפרי
 פשוט מאוד. ושאלו לרב מה היה מעשהו בעולם הזה, והשיב שהיה עוסק בתורה,
 ודנהו לגיהנם, כיון שתורתו לא היתה לשמה. אחר כך שאלו את הכפרי הפשוט, מה
 היה מעשיך בעולם הזה, האם למדת? והשיב שלא למד כי היה עם הארץ, ורק זאת
 היתה לו, שקיים בביתו שבכפר מצות הכנסת אורחים בשלימות בכל לבבו ובכל נפשו
 ובכל מאודו, ואז דנו אותו שיכנס לגן עדן העליון ושם תהא מנוחתו. והטעם בזה,
 כי גבי מצות הכנסת אורחים אין מדקדקים עליה בבית דין של מעלה אם היתה
 לשמה כל כך, דהלא סוף כל סוף החי' נפשות עניים, ונתן להם לחם לאכול ומקום
 ללון בו לינת לילה, ונמצא דבין כך ובין כך עביד מצוה דיליה, על כן הניחוהו ליכנס
 לגן עדן.

מה חשוב יותר בשמים

וידוע מהרה"ק מהרי"ד מבעלז זי"ע שהיה כפרי אחד שהיה בא אליו להסתופף
 בצלו מפעם לפעם, ובכל עת שהיה בחדרו של הרה"ק מהרי"ד היה מזכיר את עצמו
 שרוצה לעקור דירתו אל תוך העיר כי קשה עליו מאוד לדור בכפר, והרה"ק מהרי"ד
 לא הניח לו לעקור דירתו מהכפר, באמרו שבשמים חשוב הרבה יותר מצות הכנסת
 אורחים שאתה מקיים בכפר (על ידי שאנשים שנוסעים על הדרכים משחרים לפתחך ומתאכנסים
 אצלך) ממה שהיית פועל על ידי דירתך בעיר. ובספר "רמתים צופים" הביא שהרה"ק
 ר' משה מפשעווארסק זי"ע (בעמ"ח ספר "אור פני משה") היה דרכו ליתן לכל אורח הבא
 אליו שני כוסות יי"ש, וכשנתייקר היי"ש לא נתן רק כוס אחד, ואליהו ז"ל היה רגיל
 לבוא אצלו בכל יום ומאז לא בא אליו אליהו, ועשה הרה"ק ר' משה מה שעשה עד

שבא אליו אליהו ושאל לו רבי על מה לא באת אלי עד עתה, והשיב לו מחמת שהנחת מדת הנדיבות שהיה לך בענין הנ"ל ויאמר לו רבי הלא זהו אינו נדנוד עבירה אך דבר קל וקש יחשב, והשיב לו שאני מקפיד גם על הקש. - עוד כתב שם בספר רמתים צופים וז"ל, דוגמא לזה שמעתי כי הרב ר' לייב דימימילעס ז"ל מלעמבערג (גיטו של הרה"ק ר' יעקב יצחק זצוק"ל מלובלין) היה מכניס אורח גדול ויצו בביתו ליתן לאכול לכל הבאים וכן ליתן יי"ש לשתות בלי מעות לכל אשר יחפוץ, והיה איש אחד מלעמבערג שהיה שותה בכל יום בביתו עד שנעשה שיכור, ופעם אחת ראה הרב ר' לייב הנ"ל כי השיכור הנ"ל נופל בין הצינורות ואשפות ואז צוה הרב ר' לייב בביתו שלא ליתן להשיכור הנ"ל יי"ש בחנם. והנה תמיד היתה הברכה מצויה בביתו ומאז והלאה נפסק מעיין הברכה מביתו ויסע לגיטו הרה"ק ר' יעקב יצחק מלובלין אודות זה ושאל אותו הרה"ק מלובלין אם פסק ליתן לאחד יי"ש, אז נזכר הרב ר' לייב מאותו השיכור ויספר זאת להרה"ק מלובלין, והשיבו שיפייסו ויתן לו לשתות בחנם כדרכו מקדם וחזרה הברכה בביתו.

איך לקיים הכנסות אורחים בעת היוקר

עוד הביא בספר הנ"ל, כי הרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב זי"ע ראה פעם אחת בביתו שנתנו עבור האורחים ככרות לחם קטנים מכפי הרגילות והבין שהוא מחמת שהיה אז יוקר גדול, ואמר בפה קדשו, כי אדרכה צריכים לעשות בשבילם עוד גדולים יותר מכפי הרגילות כי מסתמא הם רעבים יותר בעת היוקר (ועיין בספר הקדוש "אור החיים" פרשת ויגש בפסוק וְלֶחֶם אֵין בְּכֹל הָאָרֶץ וז"ל, פירש ולצד כובד הרעב היו אוכלים דבר מופלא וכילו הלחם והלא לראות עינינו דאבה נפשנו בשני רעב שהיו במערב שהיה אדם אחד אוכל שיעור מאכל י בני אדם ועודנו רעב בבטנו רח"ל, עיי"ש) וכמה מהם אין להם לחם לשובע בביתם על כן צוה לעשות לחמים גדולים יותר מכפי הרגילות, ע"כ.

מנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח

ובספר "מראה אש" הביא (באות צ"ד) הביא שהרה"ק רבי מרדכי מנאדווערנא זי"ע כשהיה דר בקערעסטיר, פעם אחת שמע שאיש אחד מקערעסטיר נוסע אל הרה"ק מליסקא, שלח אחריו ואמר לו האם אתה נוסע להרה"ק מליסקא, אמר לו האיש הן. אמר לו ר' מרדכי"לע תאמר להרה"ק מליסקא שקשה לי הרמ"א בהלכות פסח - כי אז היה קודם הפסח - דאיתא בשו"ע או"ח בסי' תכ"ט: שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום. וכתב הרמ"א ז"ל: ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח כו' עיי"ש. וקשה דמחבר אמר שצריך לדרוש והרמ"א אמר לחלק חטים, אכן תאמר לו גם התירוץ, דהמחבר כתב שצריך לדרוש, על זה מוסיף הרמ"א מה לי לדרשתו, יראה שיהיה לעניים מצות על פסח. וכשבא האיש הזה וסיפר מה שאמר לו הרה"ק ר' מרדכי"לע ושתק הרה"ק מליסקא, והנה קודם מנחה יום אחד קודם ערב פסח, כאשר הלך הרה"ק מליסקא לשאוב מים למצות מצוה, שמע שאשה אחת הולכת

ברחוב ובוכה. וצוה הרה"ק לשאול אותה למה היא בוכה, ואמרה שנשארה בלי מצות על פסח, כי בעוד שהיו אופים לא היה לה קמת, ועתה שיש לה קמת אינם אופים מצות. אמר הרה"ק מליסקא, את זה רימז לי ר' מרדכי'לע, וכאשר שב מן שאיבת המים, אמר הרה"צ איש לא ילך מפה, והלך הרה"צ וכשראו שהרה"צ הלך הלכו עמו ואפו המצות של האשה הזאת.

וכבר אמרנו פעם להמליץ בביאור מה שאומרים בקינות לתשעה באב "זכר ה' מה היה לנו וכו' מימינו בקסף שתינו וכו' על צוארנו נרדפנו" כי שנאת חנם רדפנו. פירוש, "מימינו בקסף שתינו", שרק אנו שתינו מימינו ולא היינו נותנים לאורחים לשתות גם כן מימינו, וגם "על צוארנו נרדפנו", שלא הקפדנו לתת לאורחים לאכול, רק על צוארנו, פירוש, שלעצמינו יהיה מה לאכול אבל לא דאגנו בעד צווארי האורחים שישבעו, על כן נרדפנו. והטעם בזה, מדוע באמת לא נתנו לאורחים רק לצווארי עצמם, כי שנאת חנם רדפנו, וכנ"ל דמצות הכנסת אורחים באה מכח מצות אהבת ישראל כי שניהם אחד הם, דאם אינו אוהב ישראל ממילא אינו נותן להם לאכול ולשתות ולישון, ועל כן סיים כי שנאת חנם רדפנו, מה שאין כן אם נותנים לאורחים לאכול לשובע נפשם, זוכים לכל טוב.

וזהו "אשרי משכיל אל דל", שהוא משכיל אל דל להכניסו לתוך ביתו ולקיים בו מצות הכנסת אורחים, ועל ידי זה זוכה "ביום רעה ימלטהו ה'", שלא יצטרך לירא מעונש הגיהנם שעל זה רומז הפסוק "ביום רעה", יום הדין הגדול והנורא בעת שאדם עומד לפני בית דין של מעלה וצריך ליתן דין וחשבון על כל מעשיו, "ימלטהו ה'" בזכות מצות הכנסת אורחים, וכנ"ל דהכפרי שקיים מצות הכנסת אורחים הכניסוהו תיכף ומיד לגן עדן העליון.

ויש לומר עוד ברמז הפסוק "ביום רעה ימלטהו ה'", דהנה בספר "דמשק אליעזר" כתב בדרך רמז שתיבות ביו"ם רע"ה ימלטהו עולים עם הכולל מספר דל"ת, וכתב

5. ובמקום אחר כתבנו הרמז בזה על הצניעות, שאין מלבישים את בנותיהם במלבושי צניעות כראוי, וזהו על צווארנו נרדפנו, פירוש, על מה שאין מקפידים אם הצואר בבגדי בנותיהם פתוח או נעול, ועל כן אין התפילות מתקבלות, כי המברך או המתפלל כנגד הערוה אין תפילותיו מתקבלות בשמים, כמבואר בשו"ע או"ח (סימן ע"ה), עיי"ש.

מ. עוד אפשר לפרש על "צווארנו נרדפנו", על שנתנו להאורחים מאכלות אסורות, ובמקום לקיים המצווה הגדולה הלזו בכשרות, היינו במקום זה מאכילי נבילות טריפות חלב ודם, [שכידוע 90% מהבשר שנמכר בישראל בא מהערבים, וזה לא סוד כי יש אלפים מאמרים בכל העיתונים איך שתופסים יום יום איטליזים שמביאים בשר מהערבים, ובהכשרים של חדרים לא מגלים את האמת, (ואפילו שהרבנים מהרבנות אסרו הבשר הזה, בעלי ההכשר החרדי אמרו שהכל כשר) אפילו אחרי שתפסו אותם, ומאיימים על המגלים שיהרגו אותם אם יספרו] שעל פי רוב עיקר עיקב ביאת משיחנו הוא בעוון הנ"ל, כמבואר בספר ברית מטה משה, ושו"ת דברי חיים יו"ד סימן ז', ועוד, ראה באריכות בספר נפש ישעיה, וספר שחיטת ואכילת בשר (חלקים א-ג).

וז"ל: ואז יהיה ה' היינו שם הוי"ה ב"ה שם של רחמים שיהיה דלת פתוחה לקבל שבים, עד כאן. ולדרכינו יש לומר, דהקב"ה מתנהג עם האדם מדה כנגד מדה, ועל כן על ידי שפתח את דלתות ביתו לעניי ישראל שיתאכסנו אצלו, על כן מדה כנגד מדה יזכה שיפתחו לפניו את דלת גן עדן העליון, ושם תהא מנוחתו לאחר מאה ועשרים שנה. וכל זה מרומז בתיבות ביו"ם רע"ה ימלטה"ו, כדברי ספר "דמשק אליעזר" הנ"ל.

מצות הכנסת אורחים לעניי ארץ ישראל

וביותר חשובה מצות הכנסת אורחים לעניי ארץ ישראל, דחיבה יתירה נודעת להם כנודע מספרים הקדושים, וידוע כמה חשוב היתה אצל צדיקי הדורות מצות החזקת עניי ארץ ישראל, וכאשר חזר הרה"ק בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע מארץ ישראל לחוץ לארץ בשנת תרכ"ט, בא אליו תלמיד חכם ועשיר לשאול בעצתו אם

נ. ועיין בספר מעשה רוקח (פרשת כי תבא) שכתב על הגמרא דתענית (ב' ע"א) אמר רבי יוחנן שלשה מפתחות ביד הקב"ה: של חיים ושל גשמים ושל תחיית המתים. במערבא אמרי, אף של פרנסה וכו'. ורבי יוחנן מאי טעמא לא אמר להאי, אמר לך רבי יוחנן גשמים נמי היינו פרנסה. ויש לדקדק, דאם כן אמאי קא חשיב ליה במערבא בפני עצמו? ותו יש לדקדק קצת, האמר רבי יוחנן גופא שם בתענית (ט' ע"א) מטר בשביל יחיד דכתיב (דברים כח, יב) "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב", ופרנסה בשביל רבים דכתיב (שמות טז, ד): "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים", ופירש"י מטר בשביל יחיד - שאם אין צריך מטר אלא לאדם אחד וכו' בא בזכותו, ופרנסה שפע טובה ומחיה אינו בא לעולם בשביל יחיד אלא בשביל רבים וכו'. הרי דרבי יוחנן גופא מחלק בין מטר לפרנסה, ואם כן אמאי לא קא חשיב להו הכא בתרתי?

ונראה ליישב, בהקדם דהמפרשים שמקשים על הא דאיתא בגמרא (מו"ק כ"ח ע"א) "בני חיי ומזונא לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא". הרי כל היעודים שבתורה (ויקרא כ"ו, ג) "אם בחקותי תלכו" והבטיחה התורה בני חיי ומזונא, דכתיב (דברים ז', י"ג): "ובירך פרי בטנך ופרי אדמתך" וכו'. ומתמצים ב' תירוצים: אחד, דיש חילוק בין יחיד לרבים, דביחיד לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא [ותירוץ הב' מובא בספרים בשם הזוהר הקדוש דדוקא בחוץ לארץ, אבל בארץ ישראל כתיב (דברים י"א, יב) "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה", ותליא בזכותיה].

ואמינא אנא, דב' התירוצים הם דבר אחד, דבארץ ישראל אף בזכות יחיד נותנים לו בני חיי ומזוני, ובחו"ל דוקא בזכות הרבים, אבל ביחיד במזלא תליא מילתא, ואיתא בכמה דוכתי, שכל דבר שהוא לצורך הציבור הקב"ה עושה בעצמו, אבל לצורך יחיד מוסרו לשליח, אבל ג' מפתחות אלו לא מסרן לשליח ואף לצורך יחיד עושה בעצמו.

ובזה מבואר ומיושב, דעל מפתח של גשמים הביא רביה מפסוק "יפתח ה' לך וכו'", ולא הביא מפסוק "ונתתי גשמיכם בעתם", ואיתא בילקוט (בחקותי תרעא, ספרי עקב מב) "ונתתי" אני ולא שליח, אלא ודאי משום דפסוק "ונתתי גשמיכם" נאמר בלשון רבים דכל הברכות והקלות שבתורת כהנים נאמר בלשון רבים, ולזה אין צריך רביה דכל צרכי רבים נעשים ע"י הקב"ה בעצמו, ולכך מביא מפסוק "יפתח ה' לך" וכו', להורות דאפילו ליחיד "יפתח ה'" בעצמו לך.

ובזה מיושב דרבי יוחנן לא קא חשיב מפתח של פרנסה, דרבי יוחנן לטעמיה דאמר לקמן "פרנסה דוקא בשביל רבים", כמו שפירש רש"י, אבל זכות יחיד לא מהני לפרנסה לחוץ לארץ, ובשל רבים לא אצטרך לאשמועינן דכל צרכי רבים עשה הקב"ה בעצמו. אבל במערבא דייקא דשם מהני זכות

לנסוע לארץ ישראל. הוא יעץ לו שיסע, ובשעת הפרידה מאתו ברכו ואמר לו: מאחר והנך תלמיד חכם וגם עשיר, בודאי תהיה שם לאחד הגבאים הממונים על הכולל, על כן הנני מזהירך מאוד מאוד לכל תזלזל באנשים פשוטים שבכולל, כי בארץ ישראל אפילו האיש הפשוט ביותר שאין לו כל חשיבות בעיני הבריות, חשוב בשמים יותר מאותם אנשים שחשיבותם גדולה בעיני הבריות בחוץ לארץ, וכל הנוגע בכבודו של אותו אדם פשוט, עלול לאבד את שני העולמות, ע"כ.

ועל דרך הנ"ל דמצות הכנסת אורחים מרומז בפסוק "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטֶהוּ יְהוָה", אפשר לבאר הפסוק (דברים כ"ט) "לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת". דהנה בספה"ק הישר והטוב הנ"ל כתב עוד (בהספד על הגאון בעמח"ס כתב סופר זצ"ל מפרעשבורג) וזה לשונו: "דהנה יש צדיקים שהם צדיקים בפני עצמם ואין מזכים את הרבים, ואותן הצדיקים יכול להיות שהם נתפסים לכפר על ישראל, אבל מי שמזכה את הרבים ומדריכם בדרך הישר הוא בחינת עץ מאכל שאמרה תורה "לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן" לעשות ממנו מצור "כי ממנו תאכל" וגו', ומבואר בזוה"ק גם כן דזה קאי על הצדיק שאין הבעלי דינין יכולין להשחיתו. וזה שאמר הנביא "הצדיק אָבָד וגו' וְאֲנָשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים", שהיו מזכים את הרבים הן בתלמידים שלמד עמהם, והן בענין ארץ ישראל שעל ידם עשו בני ישראל כמה מצות, זה הוא בודאי מפני הרעה נאסף הצדיק. והנה הרב הגאון מפרעשבורג ז"ל היה עוסק בכל זה, הן בלימוד התלמידים והן בעסק מעות ארץ ישראל, עכלה"ק.

הצדיק הקדוש רבי אלעזר זיע"א היה בבחינה גדולה כזו של הכנסת אורחים, דלא זו בלבד שביתו היה פתוח לרווחה לכל העוברים והשבים, ובפרט האורחים שבאו מארץ ישראל ומחוץ לארץ, אלא שממש התחננו אצל האורחים שיבואו לאכול, ואם כן בשביל זה לבד הרי הוא בודאי בבחינת ל"ו צדיקים¹⁰ שעליהם העולם קיים, וכו"ל.

יחיד גם לפרנסה כאשר בררנו, לכך שם גם "מפתח של פרנסה דיחיד" הוא ביד הקב"ה בעצמו, ע"כ. רואים אנו מדברי המעשה רוקח, כשאדם עושה איזה דבר טוב בשביל צרכי רבים (כצדקה וכדומה) גדול שכרו ומדרגתו, כשם שהוא עשה נגד הטבע כמו כן מתנהג הקב"ה עמו למעלה מדרך הטבע ושכרו הרבה מאוד, ובפרט כשעושה לצרכי רבים לעניי א"י ומכניס אורח מא"י יש לו כל זכות כמו שהוא בא"י שיכול להפוך המזל מרע לטוב.

8. ודכירנא כד הוינא טליא כבן שש עשרה שנה, הייתי במשך ג' חדשים בעיר אנטווערפן אצל דודי, והתפללתי בבית מדרשו של הצה"ק רבי איציקל מפשעווארסק זי"ע, וברוב חסידותו וענוותנותו ביקשני להתארח במעונו הטהור, והזמין אותי לאכול בביתו כל יום ג' סעודות (וכמונן שדודי לא הסכים לכך, רק שאתארח אצלו) ולא יכולתי לסרב להרה"ק רבי איציקל זצ"ל, והתארחתי אצלו.

מצות הכנסת אורחים מה היא, ראיתי אצל הצדיק הנ"ל, כאשר שימש אותי בעצמו בשמחה רבה וכמו עבד המשמש לרבו, והכין לי את האוכל כמה פעמים ביום, לערך ג' חדשים. רק מפעם לפעם אחת נתן לי רשות לפנות לבית דודי, ובתחילה חשבתי שהוא מקיים מצות הכנסת אורחים במדה מופלגת כזו רק לכבודי, אבל אחר כך נוכחתי לדעת שכך הוא מקיים מצות הכנסת אורחים עבור כל אורח

ועל הצדיק הקדוש הזה, נוכל להמליץ הכתוב "אָז נִדְבְּרוּ יְרָאִי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לְיְרָאִי ה' וַלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ", דאם רוצים לדעת אם האדם הוא מחבורת יראי ה', הסימן על זה הוא איש אל רעהו, איך הוא מתנהג עם חבריו, ואם הוא אוהב את כל ישראל כנפשו, אז סימן הוא שהוא ירא ה'. וכמה אהבת ישראל ראו אצלו, שכל מי שנכנס אליו עם חבילה גדולה של צרות יצא מפתחו בשמחה רבה ומלא ישועות. וכל אדם שנכנס אליו החזיר אותו בתשובה באופן נפלא כזה שאי אפשר לנו להבין כלל וכלל, וכן פעל ועזר הרבה לעורר אחרים להחזיר יהודים בתשובה.

ואורח שבא לצל קורתו, אלא שההבדל היה שאורחים אחרים התאכסנו שם רק לסעודה אחת או שתיים, ואני שהייתי שם כמה חדשים.

בהיותי שם פקד עלי ללמוד בחברותא עם חתנו הגה"ק רבי יענקעלע שליט"א, וכך למדנו יחד ג' חדשים, ועליו היו יכולים לומר מה שרגיל בפי העולם "אן איידעם איז א שטיק שווער", כי שימש אותי בעצמו גם כן כמה פעמים, ממש כדרכו של חותנו הצדיק הנ"ל, וענוותנותו של רבי יענקעלע ראיתי באופן נעלה שאין לשער כלל.

בעת ההוא שהה במעון הקיט, וגם אני זכיתי להתלוות אליו שם, ושהייתי עם הרבי ר' איציקל בחדר אחד, ולמדתי כל הלילה, והרבי היה מוסב על מטתו כל הלילה עם הכובע על ראשו הטהור, והייתי מסתכל מפעם לפעם כדי לראות את מעשיו של רבי איציקל, וראיתי שמשך כל הלילה לא פסק פומיה מגירסא, שפתותיו היו דובבות בהשקט שלא אשמע. כאשר סיפרתי את הדבר הזה לחתנו רבי יענקעלע, אמר לי שחתנו רגילים על לשונו כמה מסכתות הש"ס, שהוא לומד ומסיים בעל פה כמעט מדי יום ביומו.

בערב סוכות נשברה רגלו של רבי איציקל, והרופאים הניחו גבס על רגלו, ופקדו עליו לשהות בבית החולים, ולשכוב במטה למשך זמן. מובן שהרבי לא הסכים לזה ואמר שרצונו עז לשהות בביתו כדי לקיים מצות סוכה כראוי, ואמר שאפשר להביא את המטה המיוחדת שהיתה לו בבית החולים לתוך הסוכה, וכן עשו.

שאלתי את רבי איציקל זי"ע להסכמתו שאישן גם כן על איזה ספסל בתוך סוכתו, והיות ואני מצונן ומשתעל מאוד, לא הסכים דודי שאישן אצלו בסוכה, כי היה סכנה לישן בסוכה באותו המצב שהייתי אז. וענה לי (מגודל אהבת ישראל) לא, הוא לא מסכים שאישן על הספסל, אלא שאישן אתו ביחד על מטתו. אף לאחר שאמרתי לו שמורגל אני לישן על הספסל, ובמטתו אני מפחד שבאמצע השינה אפריע לרגלו, ומחמת פחד זה לא יאה ביכלתי לישן כראוי, עדיין לא הסכימה דעתו בשום אופן שאישן על הספסל, אלא שאבא לישן ביחד עמו על מטתו. לא היתה לי ברירה, באתי לישן אתו ביחד על מטתו, וכאשר ישבתי על המטה ביקשתי מהרבי שימחול לי, ואמרתי לו עוד הפעם שבאמת מפחד אני לישן כך על ידו מחמת טעם הנ"ל, אז אמר לי שהוא מסכים שאישן על הספסל בתנאי שאישן עם הטיליפ שלו, כדי שיחם לי, והסכמתי לזה, לקחתי הטיליפ והלכתי לישן על הספסל.

בעת ההוא הייתי משתעל כל ב' או ג' דקות, ומכל מקום בעת שישנתי עם הטיליפ של הרבי לא השתעלתי בכלל. ובזכות קדושת מלבושו של הרבי ר' איציקל, הוא הטיליפ, חלמתי אז חלום יפה שראיתי בחלומי אחד מהצדיק ר"ר מרדכ'לע מנדבורנא זי"ע, שהיה צדיק יסוד העולם, והצדיקים אמרו עליו שהיה נשמת יוסף הצדיק, ובבוקר שלאחריו סיפרתי אודות חלומי להרבי, ואכמ"ל. העליתי כל זה על הכתב כאן, מחמת שראיתי אצל רבי איציקל גדולתו במדת אהבת ישראל, ואיך שצדיק וקדוש כזה שימש אותי עם אהבה כזאת.

כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה

ועיין בספר "ישמח משה" על תנ"ך בהקדמה (קונטרס תהלה למשה דף י"א ע"ב), שכתב וזל"ק: מבואר בזוהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב), שהוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא וכו' בגין דיתחשב עלי' כאילו הוא ברא לי', ודאי איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקוב"ה יתיר משבחא אחרא וכו', ועל דא כתיב באהרן "וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן", וכתיב "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם". ועיי"ש (בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכתב עוד שם: וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל, אשר סיפר לו מוזל"ה, איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש, ושאל רש"י ז"ל [מאת] ר' איציקל, איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל. והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה. ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל. ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסיגופים, וגם בזה לא נתקרה דעתו הקדושה. ואמר לו עוד, אשר הרבה בגמ"ח וצדקה ופיזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו. שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה, ע"כ.

והנה איתא בירושלמי (שקלים פ"ג ה"ה) אין עושין נפשות לצדיקים, דבריהם הן הן זכרונם. ואפשר לפרש דברי הירושלמי "דבריהם הן הן זכרונם", שסובב על אלפי היהודים אשר הושברו בפטירתו, והעלו לשבח את זכרו, אם במעשי החסד המופלאים שלו באהבת ישראל, ובתפלותיו הנרגשות ובגודל קדושתו ופרושתו, או במעשי הכנסת אורחים שלו, יחד כולם הודו ואמרו, זהו צדיק יסוד העולם וכן עולם הבא, ונתקיים אצלו כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנה, כיון שלאחר פטירתו שפתותיהם של בני אדם דובבות וממשיכות לספר אודות המעשים טובים שעשה במשך שנות חיותו על האדמה, וממילא רוח המקום נוחה הימנו. ומובא במדרש ויקרא רבה (ה"ט) על פסוק "שֶׁה פְּזוּרָה יִשְׁרָאֵל", מה דרכו של שם לוקה באחד מאבריו וכולם מרגישים, ר"ל שדרכו של השה כל העדר מתחברים ביחד, וכשאחד לוקה ברגלו והיא עומדת יעמדו כולם, וכן ישראל, אם אחד חוטא כולם ערבים בעדו.

משה רבנו ע"ה מדבר עם הצאן

ואיתא במדרש שמות רבה (פ"ב ב), אמרו רבותינו, כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר, ברח ממנו גדי, ורץ אחרינו עד שהגיע לחסית. כיון שהגיע לחסית נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות. כיון שהגיע משה אצלו, אמר, אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא, עיף אתה, הרכיבו על כתיפו והיה מהלך. אמר הקב"ה, יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך, חייך אתה תרעה צאני ישראל.

הוי ומשה היה רועה. עכ"ל. וכן ראו אצל רבנו הקדוש זצ"ל, שהיה לבו רחום תמיד לנהוג צאנו של בשר ודם, להטיב עם ישראל, שהוא כל רצונם של הצדיקים בכל דור ודור, וזהו היתה כל חיותו לראות אנשים מישראל כאשר הם אוכלים ושותים ומשביעים את נפשם, וכמו שכתב בספה"ק תפארת שלמה לפרש הכתוב (תהלים ד' ח) "נְתַתָּה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי מֵעַתְּ דַּגְנָם וְתִירוֹשָׁם רַבּוּ", שדוד המלך ע"ה אמר, "נְתַתָּה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי" כאשר אני רואה "דַּגְנָם וְתִירוֹשָׁם רַבּוּ", כאשר יש לבני ישראל כל טוב, הצדיק שמח בזה שמחה יתירה, עכתו"ד.

ויש להסמיך לזה מקרא שלאחריו שם, "בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ אֲשַׁפְּכָה וְאִישׁוֹן פִּי אֲתָהּ ה' לְבַדָּד לְבָטַח תּוֹשִׁיבֵנִי", דכיון שהיה אוהב את ישראל ונתן שמחה בלבו מאת דגנם ותירושם של ישראל, בשכר זאת בשלום יחדיו אשכבה ואישן, שיוכל לנוח בשלום על משכבו ויעורר את מלך המשיח שיבוא במהרה, עד עת יקום לתחיית המתים בביאת גוא"צ בב"א.

ודבר נפלא שראו אצל הצדיק הקדוש רבי אלעזר זיע"א שמלבד כל קדושתו ופרישתו כמעט ולא ישן רק שעה אחת ביום, ידוע שהרה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע היה ישן רק שני שעות וכששאלו אותו למה יושן כל כך מעט? ענה על זה שיש לו ראש טוב ואצלו שתי שעות כמו אצל אחר שמונה שעות, ומה נאמר על הצדיק הקדוש הזה שישן רק שעה אחת ביום, וזה היה סדר היום שלו כידוע.

השבת קראו בהפטורה "נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹקִיכֶם", המנחם ציון ובונה ירושלים, ינחם את עם ישראל, ואת כל המשפחה בכפליים, וירפא ויחבוש את שבר לבם, ונזכה במהרה לקול מדלג על ההרים, בקיבוץ הנפזרים, ויעמוד הכהן לאורים, ויעלו לציון ברננים, ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, אכ"ר.

ובזכות שנתדבק בדברי צדיקים הקדושים ונקיים את רצונם נזכה שיערה עלינו השם יתברך רוח טהרה ממרום וישוב לגאלנו במהרה בימנו עם כל ישראל אחינו יראו עינינו וישמח לבנו בביאת משיחנו ובבנין בית מקדשינו אמן.

